

80 let DIVADLA V LIDOVÉM DOMĚ v Brněnci - Moravské Chrastové

1935-2015

80 let divadla v Lidovém domě 1935-2015

OBSAH

1. Prolog	2
2. Kde se vzalo ochotnické divadelnictví	4
3. Obec Brněnec.....	5
4. Počátky divadla v Brněnci	7
5. Obnova činnosti divadelního souboru E. Vojana 1946- 1962.....	8
6. Léta 1962 - 1977.....	12
7. Divadelní soubor v letech 1977 - 1990	12
8. Divadelní soubor v letech 1990-2015	18
9. Z podia před kameru	26
10. Soutěže a přehlídky.....	27
11. Závěr	31
Tiráž.....	32
Fotografická příloha	33 - 60

1. PROLOG

Slovo divadlo se zrodilo z významu slova dívat se. Divadlo je hraným obrazem, jímž se necháváme okouzlovat, rozesmávat, dojímat i pobuřovat, poněvadž se často DÍVÁME na své vlastní příběhy sehrávané na jevišti. Pohyby, výrazy a slova herců nám vyprávějí příběhy skutečné i smyšlené, nám blízké i vzdálené. Drama je již po staletí nedělitelnou součástí lidského života. Je jedním z nejlepších způsobů, jak prostřednictvím slov vložených do úst ústředních postav vyjádřit postoj k věcem a situacím, které jsou průvodkyněmi našich dnů. Z dramatu se stala forma umění, která dokáže pobavit, rozplakat, rozčítit, která zanechává v myšlenkách odcházejících diváků vždy alespoň nepatrnou stopu.

Tradice divadla a divadelního umění je tisíciletá a lidskou společnost provází od dávných časů. Na začátku divadelnictví stál člověk, jenž ho stvořil, vychoval, naučil mluvit, chodit, dal mu jméno, učil ho a především ho měnil a dával mu během jeho dospívání a zrání nejrůznější podoby. Jako skutečná kolébka divadla je označováno Řecko a přesto, že nebylo přímo tvůrcem divadelního umění, představilo jeho novou formu a zahájilo jeho další růst. S každou novou epochou, novým uměleckým směrem se vždy měnily kontury celého světa a společnosti. I přes vliv vládnoucích vrstev divadlo rostlo a rostlo. A po dlouhé době (od antiky) dostalo divadlo své zázemí – divadelní budovy. Anglie připsala do historie významné divadlo Globe, s nímž je navěky spojen „král dramatiků“ William Shakespeare a divadlo započalo svoji profesionální dráhu pomocí profesionálních dramatiků a herců. Dlouho bychom tu mohli probírat slavná jména, dramata a data a žasnout nad jejich sešlou krásou.

Tato práce byla vytvořena jako soutěžní v rámci středoškolské odborné činnosti. Tímto chci poděkovat všem, kteří se jakkoliv podíleli na vzniku mé práce, zejména panu PaedDr. Milanu Báčovi, celému DS E. Vojana Brněnec za propůjčení kroniky, poskytnutí cenných materiálů a informací, panu Janu Hegerovi Kučerovi, Vlastě Datinské a Sylvě Ježové.

Rozhodla jsem se oprášit otisky úplně prvních krůčků jednoho ochotnického divadelnického souboru, jenž se již přes 80 let stará o kulturní zpestření v obci Brněnec a v širokém okolí. Jeho cesta byla dlouhá, leckdy zakopl a na čas se i zastavil, ale dnes myslím, že si můžu dovolit i takové prohlášení, že je svou činností Divadelní soubor Eduarda Vojana Brněnec příkladem, kdy ochotnický spolek dosahuje téměř

na úroveň profesionálních divadel. Mé rozhodnutí plynulo z dosud nesepsaného příběhu těchto divadelníků a hlavním zdrojem se stala jejich kronika a vzpomínky pamětníků, neboť žádné dostačující zdroje neexistují.

Blanka Datinská, autorka soutěžní práce v rámci středoškolské odborné činnosti Historie ochotnického Divadelního souboru Eduarda Vojana v Brněnci.

Svitavy, březen 2011

Práce je doplněna:

- 1) poznámkami pamětníků: Jaromír Pařil, Zdena Kabelková, Jarmila Bauerová, Vladimír Nečas, František Kadlec, Antonín Říkovský
- 2) činností DS v letech 2011-2015

Zpracováno u příležitosti oslav 80. let divadla v Lidovém domě.

Členové DS E. Vojana Brněnec

*Milada Pavlasová, Vlastimil Bednář, Vlasta Prudilová, Pavel Škranc
Brněnec, září 2015*

2. KDE SE VZALO OCHOTNICKÉ DIVADELNICTVÍ

České divadelnictví se u nás formovalo přibližně ve 12. století a během tohoto získávání pevného a jasného tvaru se divadelní prostředí pomaloučku dělilo na profesionální a amatérské. Ochotnické divadlo hrané v naší mateřštině, takové, které je i dnes blízké našim srdcím, začalo zaujímat významné společenské postavení od konce 18. století a stalo se na dlouhou dobu jedním z nejdůležitějších „tahounů“ a podporovatelů naší národní kultury, která povzbuzovala český národ i ve chvílích jeho nelehkého postavení, útlaku jeho rodného jazyka i národního obrození. Ochotnické divadlo postupně rozlévalo svůj půvab mezi široké vrstvy Čechů, Moravanů i Slezanů. Zpočátku hodně rozšířené a oblíbené umění loutkářské v souboji s amatérskou činohrou prohrálo a proměnilo se v umění oslovující především dětskou duši. Čím více si lidé uvědomovali potřebu uchovat národní jazyk, tím více her se v naší rodné řeči sehrávalo a tím větší příležitost dostaly tisíce ochotnických i loutkářských souborů, které u nás v 19. století vznikaly. Po vzestupu českého divadla v posledních 15 letech 18. století došlo k nepatrné přestávce, kdy české profesionální divadlo zmizelo a česky hrály pouze ochotnické spolky. Nemůžeme tedy pochybovat o velkém významu ochotnictví, které vlastně profesionálnímu divadlu zachránilo život a nastartovalo jeho novou éru. České ochotnictví se po roce 1830 výrazně rozvíjelo a velký podíl na tom nesli pražští vzdělanci, jejichž podpora byla hnací silou růstu činnosti ochotnických spolků. Takto vynikaly například jihozápadní nebo východní Čechy, kde v mnoha obcích vznikaly ochotnické soubory.

První ochotnická česká společnost byla založena v roce 1849 a následovala ji poté spousta dalších, jež si kladly za hlavní úkol šířit kulturu a české drama. V roce 1868 obsahoval Seznam ochotnických divadel v Čechách a na Moravě okolo 211 souborů. Konec 60. let 19. století byl ve znamení vzniku dělnického ochotnického hnutí a vznikaly Dělnické vzdělávací spolky, tzv. Besedy, které se taktéž podílely na rozvoji kulturního života na poli ochotnického divadelnictví. V Česku bychom na přelomu 19. a 20. století jen stěží našli obec, která by neměla svůj vlastní divadelní soubor. Ochotnické divadlo se hrálo ve více než 120 větších městech či menších městečkách v Čechách, na Moravě jsou k nalezení doklady pouze v 10 městech. Ochotnictví si zachovalo své výsadní postavení mezi „obyčejnými“ lidmi a svoji oblíbenost. Lásku k divadlu a české ochotnické divadelnictví vůbec si s sebou Češi přibalovali i na cesty do světa. V 19. stole-

tí, ve kterém naše zem zaznamenala značnou vlnu emigrace, se ochotnické divadlo Čechů rozšířilo za hranice naší země. Ochotnická divadla vznikala ve Spojených Státech, v Austrálii i v Evropě. Čeští krajané rozehráli jedno velké představení téměř po celém světě. Spolky se utvářely na Ukrajině, v Indii, Kanadě nebo Argentině. Ve Vídni měl skoro každý okres svoji českou ochotnickou scénu.

Nicméně přenesme se opět do krajů českých. 80. léta přinesla vznik Matice Divadelní, v roce 1886 byla založena Ústřední matice divadelních ochotníků českoslovanských a v roce 1892 Ústřední Matice divadelního ochotnictva českoslovanského, největší česká ochotnická organizace. Čím více naši Českou zem stíhala národní nesvoboda, tím více se český lid s divadelnictvím sblížoval a tím víc mu umožňoval sílit a krásnět.

Do konce 18. století a začátku století 19. mezi profesionálními a amatérskými divadly přílišná hranice neexistovala. Vedle profesionální scény vznikala kočovná divadla, která byla čímsi, co stálo na pomezí ochotnictví a profesionálního divadelnictví. Ale až s polovinou 19. století nastoupila éra, kdy na spoustě míst v naší zemi vyrostla kamenná divadla a tím se odlišnost mezi ochotníky a profesionály prohlubovala. Dnes je ochotnictví jakousi alternativou profesionálních divadelních jevišť, avšak nutno podotknout, že alternativou hojně využívanou a neméně umělecky přínosnou.

3. OBEC BRNĚNEC

Než se začneme věnovat konkrétní historii Divadelního souboru E. Vojana Brněnec, měli bychom alespoň zmínku věnovat místu jeho vzniku – obci Brněnec. Administrativně je tato obec součástí okresu Svitavy a spadá pod Pardubický kraj. Dnešní Brněnec má čtyři místní části, kterými jsou Brněnec, Chrastová Lhota, Moravská Chrastová a Podlesí. Počet obyvatel obce ležící asi 16 km od města Svitavy se pohybuje okolo čísla 1400. První zmínky o obci nalezneme v historických pramenech asi v roce 1323 (Moravská Chrastová). Brněncem protéká řeka Svitava, která tvoří zemskou hranici. Část obce leží na Moravě a část leží v Čechách. Brněnec je obec, jejíž historie neskýtá příliš významných okamžiků, až do doby druhé světové války. Od roku 1938 se spolu se svitavským okresem stala součástí německých

Sudet a stala se místem, které využili němečtí nacisté k vybudování koncentračního tábora, přesněji pobočky koncentračního tábora Gross-Rosen. Do historie Brněnce se nesmazatelně vrylo jméno Oskara Schindlera, obchodníka, jenž v roce 1944 přesídlil svoji továrnu na smaltované výrobky, v níž pracovalo velké množství Židů z krakovského ghetta, do Brněnce. Důvodem byla hrozící likvidace koncentračního tábora v Krakově, a tak Schindler zorganizoval přesun necelé tisícovky svých pracovníků (údajně i dětí) do továrny v Brněnci, kde se vyráběla až do konce války protiletadlová munice. V dnešní době se často rozděluje společnost na dvě poloviny – na tu, jež pokládá Oskara Schindlera za zachránce a hrdinu a na zcela jinou skupinu zastánců názoru, že Schindler byl jen vypočítavý obchodník myslící na výnos a podnikání. Němci v době války mimo jiné omezili i kulturu této středně velké vesnice a zastavili všechny aktivity včetně ochotnického divadelnictví, jež se v Brněnci vyvíjelo. S odchodem války se však navrátil i kulturní život obce.

Dnes v Brněnci nalezneme ve dvou budovách základní školu a pro předškoláky dvě školy mateřské. Volný čas zde můžou obyvatelé naplnit různou činností. V Brněnci najdeme sportovní hřiště, stravovací zařízení, obchody, knihovnu a kulturní centrum Lidový dům, který svým prostorem poskytuje zázemí nejrozličnějším kulturním a společenským akcím. O různorodé aktivity se v Brněnci vedle úspěšné činnosti divadelního souboru starají zájmové organizace jako dobrovolní hasiči, myslivci, Svaz skautů a skautek Brněnec a Tělovýchovná jednota Jiskra. Dobré životní podmínky občanů zajišťují praktický, dětský a zubní lékař, gynekologická ambulance, rehabilitační pracoviště, lékárna a poštovní úřad. V obci najdou lidé pracovní možnosti, jež jim poskytuje textilní závod Silk & Progress, firma Penam, M-strojírny a několik menších výrobních, stavebních, údržbářských a obchodních soukromých firem.

4. POČÁTKY DIVADLA V BRNĚNCI

Pokud chceme poznat celou historii Divadelního souboru E. Vojana (název nese od roku 1983 po jednom z největších českých herců Eduardu Vojanovi), musíme se kousek vrátit do historie obce Brněnec, přesněji do historie tamějšího kulturního dění. Nebudeme se vracet do příliš vzdálených časů, stačí, když si představíme, že se píše rok 1935 a na listu kalendáře je den 22. září. Není pochyb, že divadelní činnost zde byla provozována i před tímto datem, vždyť ochotnické divadlo se v brněneckém regionu hraje více než 80 let. Ale v tento den se divadelnictví v Brněnci ukázala nová cesta pro ochotníky otevřením Lidového domu v Moravské Chrastové. Slavnostního otevření se účastnila celá řada významných politiků dělnického hnutí Svitavska. Před otevřením se konaly veškeré společenské akce v pohostinství na Podlesí. Hostinec byl střediskem, kde především odborově organizovaní dělníci pořádali schůze, jež byly doprovázeny i kulturními vystoupeními – scénkami, kuplety nebo zpěvy. Jednoho dne se rozhodl bývalý majitel nynější továrny Silk and Progress v Moravské Chrastové pan Bader, že prodá úřednické kasino. Zájem projeвили dělníci od Low-Beerů (z nedávno existujícího závodu Vitka Brněnec). Kup proběhl v roce 1934 a cena úřednického kasina byla stanovena na rovných 120 tisíc korun. Z kasina se díky dobrovolné pomoci dělníků a podpoře Rájeckého pivovaru pomalu stávalo kulturní centrum obce. Zájem o kulturní a společenský dům byl tenkrát asi vysoký, protože samotní dělníci se rozhodli splatit dlužnou částku měsíčním odvodem ze mzdy ve výši jedné koruny. A tak se úřednická budova jako kouzlem proměnila v Lidový dům, kulturní středisko a domovskou scénu ochotnického divadla.

Krátce po otevření Lidového domu byla v jeho prostorách uvedena první hra – česká lidová opereta **Na tý louce zelený** (viz. foto str. 33), jejíž hudbu napsal Jára Beneš a jejímiž autory byli Karel Tobis, Václav Mírovský a Vladimír Rohan. Opereta zahájila činoherní aktivitu v Lidovém domě, ale zároveň byla posledním vystoupením v nově opravené budově. Činnost veškerého divadelnictví i jakékoli jiné kulturní aktivity byly totiž brzy poté zastaveny okupací. Po dobu okupace byl téměř všechen majetek Lidového domu skrýván v rodinách a po osvobození navrácen zpět.

5. OBNOVA ČINNOSTI DIVADELNÍHO SOUBORU E. VOJANA 1946 – 1962

Osvobození několik let okupovaných českých zemí přineslo svobodu dlouho utlačované české kultury a tím i kulturu obce Brněnec, kde se krátce po osvobození ochotnická činnost i kulturní aktivita obnovila. Divadelnický spolek se obrodil při Osvětové besedě v Brněnci a při požárním sboru v Chrastové Lhotě. V roce 1946 začal svoji činnost Divadelní spolek K. J. Erben v Chrastové Lhotě. Hrály se tři až čtyři hry v pohostinství U Janků. Režie se ujali p. Teiner (tehdejší ředitel Vitky) a Václav Zima. V roce 1947 přešli „herci“ pod režijním vedením Karla Šmětky do pohostinství U Pravců v Moravské Chrastové a tam se hrálo až do roku 1949.

V roce 1950 vznikl v Brněnci Závodní klub ROH Vitka, který podporoval kulturní i divadelní činnost. Byly založeny zájmové kroužky – fotografický, filatelistický, hudební, divadelní a později i filmový. Střediskem všeho dění a zázemím všech kroužků byl Lidový dům. Divadelní soubor měnil v průběhu let svůj název. V roce 1950 to byl ZK ROH Vitka a od roku 1958 už byl znám jako ZK ROH Vlněna. 50. léta byla v činnosti divadelního souboru velice plodná. V jednom roce se podařilo nacvičit i několik představení, což se v letech dalších nepodařilo. Seznam her je uveden níže, ale v kronice jsou uvedeny pouze názvy her a fotografie z jednotlivých představení bez podrobnějších záznamů a informací o jednotlivých hráčích.

Jedna z prvních akcí, jejíž přípravou odbor školství a kultury rady ONV pověřil ZK ROH Vlněna Brněnec, MNV Brněnec a MNV Moravská Chrastová, byla divadelní přehlídka souborů Lidové umělecké tvořivosti (LUT). Byla to vůbec první divadelní přehlídka v Brněnci, konala se ve dnech 16. – 19. dubna 1958 a odstartovala jakousi tradici těchto přehlídek. Na programu se objevil dramatický žert Aloise Jiráka **Kolébka** v provedení našeho již známého ochotnického spolku ZK ROH Vlněna Brněnec, veselohra Václava Klimenta Klicpery Zlý jelen v podání souboru Osvětové besedy Radiměř. Další veselohru s názvem Timur a jeho parta od A. P. Gajdara předvedl Pionýrský dramatický kroužek jedenáctileté střední školy při ZK ROH Vigona Svitavy a celý program doplnilo Lidové divadlo ZK ROH Vigona Svitavy se svou revue Raketou na Mars, jejíž autory jsou Kareš, Marcilis, Maršálek a Medřík.

Hned rok nato se uskutečnila II. Divadelní přehlídka souborů LUT. Datum konání připadlo na 20. – 23. května 1959. Zázemím pro přehlídku byl opět Lidový dům a ani

pořadatelé se nezměnili. **Dva Andělé vystupují**, hra Günther Weinborna, kterou nacvičil ZK ROH Vlněna Brněnec byla součástí divadelní přehlídky stejně jako hra Lidového divadla ZK ROH Vigona Svitavy Třetí přání, Gazdina Roba, v provedení souboru Osvětové besedy Deštná a Černá vlajka, se kterou zavítal na přehlídku ZK ROH Vigona Opatov.

V roce 1960 ve dnech 20. – 23. dubna zavítal do Lidového domu na III. Divadelní přehlídku souborů LUT Soubor osmileté střední školy Březová nad Svitavou s pohádkou Saši Lichého Kouzelná lampa Aladinova. Známé Lidové divadlo ZK ROH Vigona Svitavy zde sehrálo dvě hry – Starou historii od Julia Zeyera a Moje teta – tvoje teta od V. Cacha. Místní nezaháleli a blýskli se veselým dramatem Jana Drdy **Dalskabáty, hříšná ves aneb zapomenutý čert**.

IV. divadelní přehlídka souborů LUT rozradostnila návštěvníky ochotnických představení 2., 4. a 6. dubna roku 1961. Lidové divadlo ZK ROH Vigona Svitavy uvedlo Půlnoční mši Petra Karvaše, divadelní soubor z Poličky Příliš štědrý večer od Vratislava Blažka a Divadelní soubor JZD Chornice uvedl Mordovou roklí M. Stehlíka. Domáci se tentokrát nezúčastnili.

DIVADELNÍ HRY SEHRANÉ V LETECH 1946 – 1949 MIMO LIDOVÝ DŮM

1946

- Kryšpín vyhrál milion – U Janků
- Paličova dcera (Tyl) – U Janků
- Je Mery Dagenova vina?
– U Pravců (a další níže uvedené)
- V tom našem venkovském kostelíčku
- Vojnarka (Jirásek), *foto str. 33*

1947

- Pasačka z Lurd, *foto str. 34*
- Princezna Pampeliška (Kvapil)

1948

- Dobrý duch země české

1949

- Mordová rokle (Stehlík)
- Volá Tajmír (Galič, Isajev)
- Noc v Hlubokém

DIVADELNÍ HRY SEHRANÉ V LETECH 1951 – 1962 V LIDOVÉM DOMĚ

1951

- Pražský žid (Kolár), *foto str. 34*
- Hrátky s čertem (Drda)

1952

- Lazebník Sevillský (Beaumarchais)
- Naši furianti (Stroupežnický)
- Skaláci (Jirásek), *foto str. 35*

1953

- Jeho Urozenost pan Měšťan (Molière)
- Radúz a Mahulena (Zeyer)

1954

- Evženie Grandetová (Balzac), *foto str. 35*
- Sluha dvou pánů (Goldoni)
- Pan Kobkán vdává dceru (Hašek), *foto str. 37*

1955

- Bílá nemoc (Čapek), *foto str. 36*
- Kristýna (Matušítková)
- Z českých mlýnů, *foto str. 36*

1956

- Lumpáci vagabundus (Nestroy)
- Sto dukátů za Chuana (Petr), *foto str. 36*
- Strakonický dudák (Tyl)

1957

- Úsměvy a kordy (Tetauer)

1958

- Kolébka (Jirásek)

1959 – 1960

- Dalskabáty, hřišná ves (Drda), *foto str. 39*
- Labyrint srdce (Pavlíček)
- Slavnost lampionů (Pfeiffer)
- Dva andělé vystupují (Weisenborn)
- Jakub Oberva (Havlásek – Martínek), *foto str. 37*

1961

- Z mrtvých vstání dědečka Kolomana (Karvaš)

1962

- Svatba sňatkového podvodníka (Daněk), *foto str. 38*

Cerhánková M.
Cetkovský J.
Culík J.
Dočekal O.
Dvořáček F.
Dvořáková M.
Dvořáková V.
Ducháček J.
Ehrenberger J.
Frýbortová A.
Fučík J.
Fučík W.
Hájková L.
Havlíčková L.
Hejnková M.
Hertvigová O.
Hocková V.
Holubová M.
Horáček K.
Hupertová M.
Chladil J.
Chlup J.
Janča E.
Janečková – Šmachtlová J.
Janíčková L.
Janková M.
Janků J.
Janků L.
Janků Z.
Jedlička M.
Jedlička O.
Jedlínská E.
Jedlinský M.
Jedlinský V.
Jež A.
Jílek K.
Kabelka J.
Kabelková Z.
Kadlec F. ml.
Kadlecová I.

Kolínek J.
Kopecká I.
Kopecká L.
Kopecká T.
Kozák M.
Král J.
Krausová
Landa
Ledvinka R.
Lidmilová – Novotná V.
Maršálek J.
Matuška J.
Mauerová L.
Nečas V.
Nečasová J.
Němcová B.
Neubauer A.
Ondra J.
Ondra M.
Ondra V.
Ondrová M.
Opatřil F.
Opatřilová J.
Paikert B.
Paikertová L.
Palánová – Ducháčková D.
Pařil J.
Pařilová M.
Pavlů J.
Plchout J.
Popelka L.
Přikrylová J.
Prudil B.
Prudil J.
Prudil M.
Ratzková J.
Ratzková S.
Ryba Š.
Schauerová T.
Schwarzer F.

Skořepa C.
Slováková C.
Strouha J.
Svojanovská V.
Svojanovský F.
Sýkora M.
Ševčíková M.
Šindler J.
Šlesinger J.
Šmětka K.
Šmětka M.
Štěpánek J.
Štěpánková M.
Šudoma J.
Šudomová K.
Šudomová J.
Šusterová E.
Šustrová – Fiandová S.
Švancara M.
Švancarová M.
Teiner Z.
Teinerová I.
Tesařová M.
Trněčka K.
Trtílek K.
Vávra V.
Vávrová – Bauerová J.
Vejda L.
Vejdová M.
Vinská L.
Vinský L.
Wetter E.
Wölflová M.
Zima V.
Zimová A.
Zimová A.
Žižka S.
Žižková P.

ČLENOVÉ A ÚČINKUJÍCÍ V LETECH 1951 – 1962

Alblová J.	Bauerová J.	Brázdilová M.
Alpský B.	Bauerová M.	Brožek J.
Anderlová – Jedličková V.	Bednář K.	Brožková M.
Bauer S.	Bílková J.	Cerhák J.

6. LÉTA 1962 – 1977

V období let 1962 až 1977 došlo k částečnému útlumu činnosti divadelního souboru ZK ROH Vlněna. Výjimečným představením v tomto období bylo nastudování tragedie W. Shakespeara **Othello**, které soubor uvedl v dubnu 1964 při příležitosti 400. výročí narození autora. V titulní roli hostoval na brněneckých prknech člen Městských divadel pražských Josef Bek. V režii Karla Šmétky se vedle něho s úspěchem prezentovali V. Nečas, K. Trnečka, D. Ducháčková, J. Bauerová, M. Sýkora, O. Jedlička, Š. Ryba, L. Vejda a další. Úspěšné představení nejen díky výkonu hlavního představitele, ale především díky nasazení a hereckým výkonům domácích ochotníků. (viz. foto str. 39)

Soubor se vydal na cestu příležitostných estrád, které se uskutečňovaly při různých akcích, jakými byl například MDŽ. Útlum však neutišil divadelní zábavy s různými náměty – Vinobraní, maškarní plesy a další lidové veselice. S úspěchem se u diváků setkávala vystoupení s hostujícími „profíky“, jako byli J. Marvan, L. Pešek a J. Vojta. V roce 1970 se mezi estrádami a jinými kulturními vystoupeními objevila divadelní hra J. Tomana **Slovanské nebe**. (viz. foto str. 40) Postupem let divadelní soubor navázal družbu s divadelním kroužkem skláren Kyjov. Tento soubor v Brněnci vystoupil s několika operetami: Růže z Argentiny, Paní Marjánka, matka pluku, Podskalák a další.

7. DIVADELNÍ SOUBOR V LETECH 1977 – 1990

V 2. polovině 70 let došlo k oživení činnosti brněneckého souboru a to díky nové mladé generaci z Brněnce a okolí (Březová nad Svitavou, Bělá nad Svitavou, Vítějeves a další obce). Rokem 1977 začínáme mluvit o novodobé historii souboru. Generační změny a rozšíření členské základny přinesly oživení celého ochotnického spolku, jenž stále ještě nesl název ZK ROH Vlněna. Ochotníci z Brněnce se s vervou pustili do nacvičování klasických divadelních her. Vedoucím divadelního souboru se stal František Kadlec.

V roce 1978 odstartovali svoji hereckou plejádu Jiráskovou hrou **Kolébka**, která se v Lidovém domě poprvé hrála před 20-ti lety. V ní se vedle zkušených „herců“ a hrajících režiséru Š. Ryby a F. Kadlece objevila řada nových tváří. (viz. foto str. 40)

V roce 1979 pokračovala parta nadšenců Jiráskovou **Lucernou**, kdy je poprvé mezi brněneckými ochotníky uvedeno jméno Jozefa Holce, úspěšného divadelního režiséra a herce divadelního souboru z Moravské Třebové. Spolupráce trvala až do roku 1983, kdy byla Okresním kulturním střediskem Svitavy spolupráce násilně ukončena. Pro Brněnec byl pan Holec velkou pomocí, rád navštěvoval jeho představení a o soubor se zajímal až do své smrti. (viz. foto str. 41)

V roce 1980 byla na podiu Lidového domu sehraána pod režijním vedením Š. Ryby a J. Holce Andersonova pohádka **Sněhová královna**. Objevily se nové herecké tváře a spousta dalších nových nadšenců. (viz. foto str. 41)

V roce 1981 se zdařile zhostila režijní trojice Š. Ryba, J. Holec a K. Černý nacvičení pohádkové komedie Jana Drdy s názvem **Dalskabáty, hříšná ves aneb zapomenutý čert**. Hra ale nezažila v Brněnci svoji premiéru, neboť soubor Vlněna ji úspěšně sehrál již v roce 1960. Došlo ke změně obsazení a především ke zcela novému zpracování. V hlavních rolích byli obsazeni Jiří Ducháček a Milada Pavlasová. V dalších rolích zazněla jména Vlasta Zelená, Zdeněk Janků, František Kadlec, Dagmar Kadlecová, Oldřich Jedlička, Antonín Říkovský, Štěpán Ryba, František Šudoma, Karel Černý a jiní. (viz. foto a program str. 42)

Hned dalšího roku (1982) navázali ochotníci další komedií **Toulavý kufr**. Hru si zahráli herci M. Pavlasová, A. Říkovský, J. Bauerová, M. Nováková, O. Jedlička, V. Klemša, J. Ondráček, K. Černý, M. Kobylka a to vše pod dohledem pana režiséra J. Holce a M. Pavlasové. Na premiéře byl tehdy přítomen autor hry Petr Markov s manželkou Ludmilou Lojdovou.

V roce 1983 se soubor představil hrou **Paličova dcera**. Výborné herecké výkony odvedli všichni účinkující včetně dětských rolí (Pešlová Katka, Pavlasová Kristýna), ale především diváci ocenili výkony Milana Kobylky a Vlasty Datinské (viz. foto a program str. 43).

Po této hře přišel mezi ochotníky do Brněnce nejen scénář nové hry, ale i nová postava, která ovlivňuje činnost divadelního spolku dodnes. Postava, prostřednictvím které Okresní kulturní středisko Svitavy zajistilo perspektivnímu kolektivu z Brněnce profesionální pomoc. Byl jí režisér Jan Heger Kučera, jenž mezi ochotníky jezdil nejprve z Brna coby herec Městského divadla Brno a dodnes dojíždí z Dolních Studének u Šumperka, kde bydlí. Jeho příchodem nastala doba usilovné práce nejen s textem, ale amatérští herci z Brněnce se začali postupně seznamovat s technikou

jevištní řeči, pohybovou stránkou a jinými důležitými stránkami nezbytnými pro profesionálnější divadelní projev. Spolupracovali při návrzích a realizaci scény. Z Lidového domu se stalo „pracovní divadelní studio“.

Pod jeho rukama tak v roce 1984 vznikala na jevišti Lidového domu připravovaná premiéra **Strakonického dudáka**. Herecky, výpravně, kostýmově i maskérsky náročný projekt přinesl své ovoce v podobě spokojených a nadšených diváků. Zvláště úspěšné představení bylo sehráno na terasách hradu Svojanov. Vedoucím souboru se stal Antonín Říkovský a opět se soubor rozšířil o celou řadu nových divadelních nadšenců. (viz. foto str. 43)

Spolupráce s profesionálem Janem Hegerem Kučerou začala nést své plody. Další uvedenou hrou byla v roce 1985 Pochova komedie **Kočka ve vile**, která se kromě Lidového domu hrála v roce 1985 s úspěchem v okolí Brněnce, na okresní přehlídce v Bystrém nebo třeba na nádvoří hradu Svojanov. (viz. foto str. 44)

V osmdesátých letech došlo ku prospěchu ochotnické činnosti k postupné realizaci některých oprav a renovací budovy Lidového domu. Celková rekonstrukce byla odhadnuta na částku 4 miliony korun československých, ale z finančních důvodů nebylo možno plán uskutečnit najednou. Do akce zaměřené na zlepšení podmínek pro kulturní akce a zázemí pro divadelní soubor bylo nakonec vloženo přes 1 milion Kčs z prostředků ROH a podniku Vlněna a díky této finanční částce bylo zřízeno ústřední topení, nové sociální zařízení, druhá divadelní šatna, byly instalovány nové lustry a došlo k částečné generálce elektroinstalace, částečné výměně oken, opravě střech a jiným drobnějším pracím.

30. listopadu 1985 proběhl v 19 hodin v Lidovém domě slavnostní vzpomínkový večer 50 let otevření Lidového domu. Na programu byly vzpomínky na začátky divadelní ochotnické činnosti, ukázky některých starších her jako Bílá nemoc, Kolébka, Lucerna, Dalskabáty hříšná ves, Toulavý kufr, Paličova dcera nebo Strakonický dudák.

Divadelní soubor se v roce 1986 přejmenoval na ZK ROH Vigona Brněnec.

Pro divadelní sezonu 1985 - 1986 bylo souboru nabídnuto nebo spíše doporučeno ze strany okresní odborové sekce pro divadlo nastudování sovětské hry, díky němuž by soubor dostal šanci ucházet se o účast na Národní přehlídce ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách. Soubor opět využil spolupráci s J. Hegerem Kučerou a spolu s ním zvolil k nastudování text Alexeje Dudareva **Na prahu**

života. Při usilovném nacvičování hry se objevila celá řada problémů. Role musely být ze zdravotních i pracovních důvodů přeobsazovány, a hra tak nebyla do stanoveného termínu dostatečně připravena pro krajskou porotu. Na divadelníky se však usmálo štěstí, když organizační štáb přehlídky doporučil, aby ochotníci mohli své představení sehrát v předvečer zahájení XIV. Národní přehlídky (NP RSDH). Druhého listopadu 1986 v 19:30 sál Domu odborů ve Svitavách (dříve Bílý dům) shlédnul vystoupení reprezentanta okresu Svitavy – Souboru z Brněnce. Soubor potom absolvoval s touto hrou různé přehlídky a soutěže, kde získal různá ocenění. Náročné téma zvládl soubor velice úspěšně, zejména zaujaly výborné herecké výkony. Dětskou roli Grišutky hrál Daniel Procházka. (viz. foto a program str. 45)

Třebaže byl přelomovým rok 1989, společenské změny vnesly už v předchozím roce mnoho nového i do repertoáru divadelního souboru v Brněnci. Ten totiž s pravým divadelnickým apetýtem uvedl na podzim 1988 divadelní hru **Drak je drak čili kterak Žužliční k rozumu přišli**. Netradiční báčhorka na tradiční námět od trojice autorů Skála, Fux a Pantůček vznikla ve společensko-politickém prostředí zcela odlišném od toho dnešního (premiéra ve Večerním Brně v roce 1964). O problémech a konfliktech současnosti vypovídá až podivuhodně aktuálně. Naléhavá potřeba politické satiry a její přítomnosti přivedla soubor k předloze staré téměř čtvrt století. Hra je založena na principu politického kabaretu, jehož základní vlastností je naléhavost a bezprostřední vztah k současnosti. Režiséři Jan Heger Kučera a Antonín Novák přistoupili k inscenaci s jasnou koncepcí a snahou sdělit to, co text nabízí: metaforický obraz strnulého řízení obce, za jehož omezeností bují korupce, příživnictví, prospěchářství a alibismus. Pochvalu si zasloužilo nastudování hudebních čísel. Žužlický drak vozil na svých křídlech soubor po několik let a vyjel s ním až do pomyslných oblak amatérského divadelnictví, odkud si přivezl velké množství ocenění a úspěchů. Reprízy proběhly v Trnávce, Korouhvi, Svratce, na okresní přehlídce v Jevíčku, v Malých Svatoňovicích, Dolním Újezdě, ve Studénce u Malých Svatoňovic, ve Svitavách, na hradě Svojanov, v Luži u Chrudimi a nebo třeba na krajské přehlídce v Tatobitech, na které vystoupil soubor po značných problémech způsobených tehdejší politickou situací. Díky andělu strážnému v podobě Miroslavy Císařové, tehdejší metodičce amatérského divadla ve Východočeském kraji, odehrál soubor inscenaci na výbornou, avšak „zakázané“ představení přineslo souboru nepříjemné situace. Vrcholné vystoupení souboru proběhlo na Národní přehlídce vesnických a zemědělských

divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou, odkud si brněnečtí dovezli nejvyšší cenu za inscenaci hry a kde získala Vlasta Datinská čestné uznání za vytvoření postavy Liběny. V Lidovém domě byla hra uvedena vždy pro plný sál celkem sedmkrát.

(viz. foto a program str. 46)

Divadelníci se nadále podíleli na různých kulturních činnostech v místě svého působení, tj. v Brněnci. V únoru 1989 uspořádali v sále Lidového domu masopustní taškařici s názvem Pochovávaní basy.

SEZNAM HER V LETECH 1962 – 1977

1964

- Othello (Shakespeare),
foto str. 39

1970

- Slovanské nebe (Toman),
foto str. 40

SEZNAM HER V LETECH 1977 – 1990

1977 – 1978

- Kolébka (Jirásek), foto str. 40

1979

- Lucerna (Jirásek), foto str. 41

1980

- Sněhová královna (na motivy podle Andersena), foto str. 41

1981

- Dalskabáty hříšná ves
aneb zapomenutý čert (Drda),
foto str. 42

1982

- Toulavý kufr (Markov)

1983

- Paličova dcera (Tyl), foto str. 43

1984

- Strakonický dudák (Tyl), foto str. 43

1985

- Kočka ve vile, foto str. 44

1986 – 1987

- Na prahu života (Dudarev), foto str. 45

1988 – 1989

- Drak je drak čili kterak Žužliční
k rozumu přišli (Skála, Fux, Pantůček),
foto str. 46

SEZNAM ČLENŮ DIVADELNÍHO SOUBORU ZK ROH VLNĚNA BRNĚNEC V LETECH 1977 – 1990

Adámek Karel
Bauerová Jarmila
Bauerová Milada
Bednář Pavel
Culík Zdeněk
Černý Karel
Černý Petr
Čihák Luděk
Čiháková Jana
Datinská Vlasta
Ducháček Jiří
Ducháček Josef
Ducháčková Draha
Elblová Marie
Hakl Vladimír
Janků Zdeněk
Janků Jitka
Jedlička Oldřich
Jedlinský Pavel
Jež Antonín
Joza Martin
Jozová Magda
Jozová Markéta
Kadlec František
Kadlecová Bronislava

Kadlecová Dagmar
Kadlecová Dagmar ml.
Klemša Václav
Kobylka Milan
Koutník Josef
Kučerová Vladimíra
Nečas Tomáš
Nečas Roman
Němec Jiří
Niederle Jaroslav
Novák Antonín
Novák Milan
Nováková Marie
Ondra Ladislav
Ondráček Josef
Opatřilová Dana
Pavelka Jaroslav
Pavlas Josef
Pavlasová Kristýna
Pavlasová Milada
Popelková Alena
Pešlová Marie
Pešlová Kateřina
Petrová Věra
Procházka Daniel

Prudil Luděk
Ráb Ludvík
Ryba Štěpán
Říkovský Antonín
Spurný Jiří
Spurný Miloslav
Svobodová Dana
Svobodová Zdena
Staňková Milena
Šilarová Marcela
Šimerle Zdeněk
Šindelková Eva
Škranc Lubomír
Šudoma František
Šudoma Milan
Trmačová Ivana
Velfl Ladislav
Vanclová Monika
Zeman Alois
Zemanová Věra

8. DIVADELNÍ SOUBOR V LETECH 1990 – 2015

Po úspěšném nacvičení hry Drak je drak čili kterak Žužličti k rozumu přišli, se divadelní soubor vrátil k již jednou hrané hře. V květnu roku 1991 oživil hru **Na tý louce zelený** a ta se po 55ti letech dočkala v Lidovém domě své reprízy. Jednalo se o známou operetu autorů Tobise, Špilara, Mírovského a Rohana, kterou dokreslovala hudba Járy Beneše. Režie se ujali Jan Heger Kučera a Luděk Čihák. Ta samá inscenace byla ale v konečném výsledku naprosto odlišná a hlavní příčinou bylo zcela nové mladá obsazení a živý dětský orchestr z LŠU Letovice pod taktovkou Milana Nováka. Krásné písničky, skvělá scéna i vše ostatní jsou stále u diváků zapsané hluboko v srdci. (viz. foto a program str. 47)

Rok 1993 přivedl na podium Lidového domu v Brněnci situační veselohru Dava Freemana **Dovolená s rizikem** v režii J. Hegera Kučery a Milady Pavlasové. V tomto roce se již na tvorbě scény podíleli další „profesionálové“ z Brna. Pomocnou ruku a odbornou radu nabídl kupříkladu František Lešovský či Václav Müller. Je celkem důležité povšimnout si, že od doby, kdy se na ochotnické práci souboru začali podílet profesionálové z velkých divadel, lze mluvit o rostoucí úrovni spolku a kvalitě nacvičovaných her. Doba studia jednotlivých dramát se tím pádem prodlužovala, a tak je možné pozorovat, že nastudování jedné inscenace trvá více než rok. (viz. foto a program str. 48)

V letech 1995 - 1996 soubor vystupoval s pohádkou Miroslava Vildmana **Krakoňova zahrada**. I při zkouškách této barevné pohádky se objevila nová osobnost, jež dokázala k hereckým výkonům přispět svými myšlenkami a životními divadelními zkušenostmi – herec Pavel Kunert, dodnes velký kamarád brněneckých ochotníků. Přečasnou scénu a kostýmy dle návrhu Alice a Františka Lešovských vytvořili Libor Částek a Vladimíra Kučerová. Choreografii a tanec na písni Petra Ulrycha zajistila Lenka Procházková. (viz. foto a program str. 49)

V roce 1996 se divadelního souboru ujal Obecní úřad Brněnec, a Divadelní soubor E. Vojana tak získal nového zřizovatele. Tehdejší počet členů byl přes 30 a nutno podotknout, že velkou část tvořili mladí lidé. Průměrný věk se pohyboval kolem 38 let.

Téměř dva roky usilovné práce a pokračující odborné spolupráce s Janem Hegerem Kučerou, Pavlem Kunertem a Františkem Lešovským, si vyžádala komedie **Monsieur Amédée**.

Slovo o hře: Komedie francouzského autora Alaina Reynauda-Fourtona je psána s jistotou komediální bravury, jak jinak by si mohl penzionovaný profesor poradit se vším, co mu způsobí jeho dobrosrdečnost. Situace plné napětí, zápletka dostává ráz detektivky, komediální prostředky graduji. Premiéra se konala ve dnech 2.-3.4. 1999 v Lidovém domě v Moravské Chrástové. V hlavní roli profesora francouzštiny se objevil Antonín Říkovský, v dalších neméně vydařených pak J. Čiháková, L. Škranc, J. Pavelka, V. Datinská, Magda Dvořáková, Sylva Ježová, Alena Kubínová a další. Velký zájem o divadlo přivedl režiséry k vytváření alternací u některých rolí. Práce byla podstatně náročnější, zvlášť na dobu nácviku, ale byl tím uspokojen zájem členů si zahrát. Divadelní soubor z Brněnce sehrál hru se stejnou energií, jakou vynaložil při její přípravě a diváci jejich snahu náležitě ocenili. A nejen diváci, kteří navštívili Lidový dům. Famózní výkony amatérů mohli zhlédnout občané obcí jako Dolany, Luže, Svitavy, Velké Opatovice, Jevíčko, Letovice, Vrchlabí, Vysoké Mýto, Koclířov, Červený Kostelec nebo Svojanov. Brněnečtí se svou hrou vyjeli i do bezbariérového divadla Barka v Brně a v rodném Brněnci proběhla repríza Monsieur Amédée celkem pětkrát. S touto hrou zvítězili na Krajské přehlídce vesnických divadelních souborů v Dolanech u Jaroměře a tímto umístěním si zajistili po jedenácti letech účast na 31. Krakonošově divadelním podzimu ve Vysokém nad Jizerou, který se konal 14.-21.10. 2000. Tehdy se přehlídka jmenovala už trochu jinak – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Ochotníci z Brněnce si přivezli hned dvě ocenění: 1. místo v anketě diváka a cenu za nejlepší mužský herecký výkon získal Antonín Říkovský. Komedie je často označována jako jistota divadelní zábavy. Chuť, smích, příslib sexu, detektivní napětí a závěrečný happy end uměly po několik repríz dostatečně uspokojovat touhu obecenstva po zábavě (viz. foto a program str. 50).

Vedoucí DS E. Vojana Brněnec se stala v roce 2002 Milada Pavlasová a vede soubor dodnes.

Ray Cooney a jeho fraška o třech dějstvích s názvem **1 + 1 = 3 (Jeden a jedna rovná se tři)** zaměstnávali brněnecký soubor téměř tři roky. V režii Jana Hegera Kučery a Jany Čihákové uvedl 11. a 12. dubna 2003 Divadelní soubor Eduarda Vojana Brněnec uvedl premiéru bláznivé konverzační komedie. Dílo tohoto autora

je překládáno skoro do čtyřiceti světových jazyků a je tedy zřejmé, že nastudování inscenace si právem vyžádalo delší dobu nácviku a větší množství divadelních zkoušek. Premiéra a poté ještě spousta dalších výjezdů do nedalekých i vzdálenějších obcí byly důkazem stále rostoucí kvality hereckých výkonů jednotlivých členů divadelního souboru. Crazy komedie anglického autora Raye Cooneho „1 + 1 = 3“ je zdánlivě složitá v tom, že se na scéně simultánně prolínají dva děje. Divák vidí současně dva byty, každý na jiném místě v Londýně. Podle reakcí obecenstva je jasné, že po několika úvodních scénách diváci smysl hry rychle pochopili. Bouřlivý smích a potlesk totiž provázel celé představení a sami aktéři museli často čekat, až dozní. Herci své repliky říkají běžnou hovorovou řečí, na niž jsme zvyklí, včetně vulgárních slov, která však při představení frašky určitě neškodí. V roce 2004 po úspěchu na první brněnecké přehlídce Sněhový Brněnec se soubor vypravil s hrou 1 + 1 = 3 do „starého známého“ Vysokého nad Jizerou a podařilo se mu dovézt do Brněnce hned několik cen. Čestné uznání dostali za herecký výkon Vlasta Datinská, Lubomír Škranc a Dušan Blažka. Ten byl také oceněn za scénu k inscenaci a cenu za režii hry si odvezla Jana Čiháková. Čestné uznání pak bylo uděleno souboru za inscenaci. Na návrh odborné poroty KDP bylo rozhodnuto o doporučení k výběru do programu Jiráskova Hronova 2005 (nakonec vybráno nebylo). Není proto divu, že derniéra hry byla odehrána až v roce 2008 po jejích 31 reprízách. (viz. foto a program str. 51)

V roce 2005 byla za finanční podpory Pardubického kraje a Obce Brněnec provedena v Lidovém domě výměna staré opony, divadelních šálů a sufit. U příležitosti oslav 70 let otevření Lidového domu byly zasloužilým členům souboru předány pamětní rámečky s ústřížky staré opony z roku 1935.

Další hrou, jež se dostala do rukou nadšeného divadelního souboru, byla hra poněkud odlišného rázu. Hra **Motýli** Leonarda Gersheho, amerického autora dramatické literatury, se lišila od předešlých inscenací velmi viditelně. Po několika komediích se objevil zcela jiný žánr. Překlad hry provedl Ivo T. Havlů a podle samotného autora byla jeho inspirací skutečná událost. Skutečný příběh slepého muže, který se dokázal bravurně vypořádat se svým handicapem a útrapami, jež slepota přináší, díky obrovské životní energii, optimismu a statečností každý den bojovat. Snad v každé recenzi stojí jednoduchá všeřikající charakteristika hry: Love story plná humoru a nečekaných poznání. Premiéru odehráli ochotníci 4. a 5. listopadu 2005 v Brněnci. Další představení se konala například v Letovicích, Trnávce, Opatově, ve Važanech,

Boleradicích, Chvaleticích, ve Vendolí, ve Svojanově, v obci Banín, Třebechovicích, Boskovice, Bystré u Poličky, Hartmanice nebo v Lanškrouně. Nutno také zmínit, že hra je vytvářena pouhými čtyřmi postavami a podílí se na ní široký personál včetně kačeřnice a kosmetičky. V hlavních rolích si zahrál D. Blažka a S. Ježová. Na 3. Sněhovém Brněnci (2006) soubor obdržel doporučení programové radě Krakonošova divadelního podzimu ve Vysokém nad Jizerou, kam ale nebyl vybrán. Ze Sněhového Brněnce si odnesla M. Pavlasová cenu za herecký výkon a čestná uznání získali D. Blažka a S. Ježová za hlavní role. Digniéra byla odehrána po pěti letech 4. 12. 2010. (viz. foto a program str. 52, 53).

V listopadu 2007 byla v Lidovém domě premiéra snad dosud nejúspěšnějšího představení divadelního souboru z Brněnce – dramatu bratří Mrštíků **Maryša** v úpravě Zdeňka Černína s hudbou Jiřího Pavlici a souboru Hradišťan. Pod režisérskou dvojicí Jan Heger Kučera a Karel Černý (citujeme z Divadelní hromady 2009, LVII.) *„vzniklo představení, které založilo svou výpověď na hereckých výkonech podpořených autentickou životní zkušeností členů souboru. Tam především tkví sugestivní kvalita inscenace, která právě přes tuto hereckou složku dopřeje spoluprožití osudy postav, které – ač z minulosti – pojmenovávají některá z osudových rozhodnutí i našich životů současných. Brněnecká Maryša byla velkou částí hronovské veřejnosti pokládána za jeden z vrcholů letošního JH a rozvinula diskusi o míře inspirativnosti profesionálních inscenací pro amatérské soubory. Kvalita brněnecké Maryši přesvědčila o tom, že to možné je.“* Diváci žasli nejen nad hereckými výkony, ale zajímavá funkční scéna, kostýmy, světla a hudba společně připravily nádherný zážitek všem, kdo brněneckou Maryšu mohl vidět. Nutno dodat, že obě alternace Maryši i Francka (Ježová/Pavlasová a Adámek/Blažka) byly stejně úspěšné. Svědčí o tom sedm repríz v Lidovém domě, zájezdy po celé ČR a 42 repríz celkem. Jak bývá pravidlem, soubor musel nejprve uspět na nějaké krajské soutěžní přehlídce, aby mohl postoupit výše. Divadelníkům z Brněnce se to podařilo na 5. Sněhovém Brněnci (2008) a v říjnu téhož roku hráli ve Vysokém nad Jizerou hned dvakrát, dopolední představení pro školy a večerní. Vlastimil Ondráček, předseda Svazu českých divadelních ochotníků, se na KDP vyslovil, že: „Za šedesát let v amatérském divadle viděl mnoho představení, ale jen tři si opravdu váží – Maryša z Květné před dvaceti lety, Rok na vsi z Boleradic a od včerejška je to vaše Maryša. Kdybych za život viděl jen ty tři inscenace, mohl bych spokojeně umřít, ale to já ještě nechci.“ Z tohoto hodnocení je jasné, jak se Maryša

na Národní přehlídce venkovských divadelních souborů zapsala. Ocenění získal Karel Adámek za roli Francka, Milada Pavlasová za roli Lízalky, Sylva Ježová za roli Maryši, Jaroslav Pavelka za ztvárnění Vávry a Karel Trnečka za postavu Lízala. Divadelní soubor získal za inscenaci hry Aloise a Viléma Mrštíků jednu velkou cenu a k ní i za sloužené 1. pořadí v doporučení do programu Jiráskova Hronova 2009. Velké pocty se souboru dostalo s představením Maryša v říjnu 2009. Citujeme z dopisu: *Divadelní soubor E. Vojana Brněnec se s představením Maryša již zúčastnil mnoha festivalů po ČR a dokonce národní přehlídky Jiráskův Hronov 2009. Vždy s ohromným úspěchem. Proto jej po zralé úvaze české národní středisko mezinárodní organizace amatérského divadla AITA/IATA doporučilo na Mezinárodní Festival Amatérského Divadla FOCUS, který se koná 23.-27. června 2010 v St. Anton am Arlberg / Tyrolsko. Jde o reprezentaci ČR na mezinárodním fóru. Je to významná akce amatérského divadelnictví v roce 2010. Podepsán Michal Hecht, sekretář českého střediska AITA/IATA. Zůstalo však jen bohužel u doporučení, Maryša nakonec vybrána nebyla (důvod nám nebyl oznámen – zřejmě nedostatek financí). Derniéra se konala v Lidovém domě 18. a 19.5. 2012. Přítomni byli autor úpravy Zdeněk Černín a herci divadla z německého Bautzenu, kde pan Černín Maryšu také režíroval. Představení sklídilo velkou pochvalu a uznání, což Vojanovce velice potěšilo. Při této příležitosti byl Miladě Pavlasové předán Zlatý odznak J. K. Tyla za dlouholetou úspěšnou hereckou a režijní práci, výchovu mladé generace a významný podíl na organizaci krajských postupových přehlídek. (viz. foto a program str. 54, 55)*

Po velkém úspěchu Maryši se soubor rozhodl vrátit ke komedii. J. Heger Kučera využil pro soubor nabídku přítele Ivana Misaře, který upravil pro divadelní představení film Vratislava Blažka **Světáci**. Společně s Jaroslavem Pavelkou se ujali režijní práce a ve spojení s hudbou skupiny Plavci vzniklo skvělé představení. Nacvičení této komedie si vyžádalo spoustu úsilí a času, neboť byly téměř všechny hlavní ženské role alternovány (Ježová/Štoudková, Datinská/Vaňková, Čiháková/Pavlasová). Pouze role Zuzany v provedení Magdy Dvořákové a ostatní role včetně okouzlujících „světáků“ (Zelený, Blažka, Škranc) alternovány nebyly. Na 7. Sněhovém Brněnci (2010) byla udělena následující ocenění: Cenu za herecký výkon získala Jana Čiháková a Dušan Blažka, čestná uznání si odnesli Jiří Zelený, Lubomír Škranc, Sylva Ježová, Vlasta Datinská a Magdalena Dvořáková. Soubor vyhrál i každoročně vyhlášenou Anketu diváka, ale vzhledem k tomu, že soubor má výhodu domácího prostředí, obdržel tuto

cenu další v pořadí – soubor Městečko Trnávka. Domácí soubor nadále o Anketu diváka soutěžit nebude. Na KDP ve Vskovém nad Jizerou byl doporučen, ale programovou radou vybrán nebyl. (viz. foto a program str. 56, 57)

V roce 2010 byla založena další tradice v činnosti DS E. Vojana Brněnec, kterou je pořádání divadelního maskarního bálu. Všech pět dosud pořádaných ročníků mělo velký ohlas u široké veřejnosti. Bohatá tombola, krásně připravený sál LD, skvělé doprovodné programy a především spousta krásných masek jsou zárukou zdařilé akce.

Ochotníci z Brněnce se tentokrát rozhodli připomenout události, které si už řada lidí nepamatuje. Spolu s autorem normalizační tragédie **Komunismus** Viliamem Klimáčkem chtějí, aby jejich děti věděly, jak to bylo v době socialismu. Dle vyjádření autora není podstatou hry politika, ale rodinné vztahy, deformované tlakem a strachem všech „...ismů“. V režii J. Hegera Kučery a M. Pavlasové se 2. a 3. 3. 2012 uskutečnila v Lidovém domě její premiéra. Hra se dočkala jen několika repríz, úspěšná byla především v klubových prostorách divadla J. K. Tyla v Poličce, v Kabinetě Múz v Brně i na 9. ročníku Sněhového Brněnce. Odtud si soubor odnesl následující ocenění: cenu za inscenaci, cena za herecký výkon byla udělena Janě Čihákové a Dušanu Blažkovi, Jiří Zelený a Vlastimil Bednář si odnesli čestná uznání za herecké výkony. Inscenace byla taktéž nominována na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim 2012, odkud si přivezl cenu za herecký výkon Dušan Blažka a cenu za scénografii František Lešovský. Během představení celý soubor zaskočila velice smutná zpráva o úmrtí naší nové mladé a talentované kolegyně Zuzany Vaňkové. Zřejmě bude naše dosud poslední účast na KDP ve Vysokém dlouho s touto smutnou událostí spojována. Derniéra se konala 16. listopadu 2014 v Lidovém domě. (viz. foto a program str. 58)

Opět jsme svědky návratu ke komedii, která je mezi diváky žánrem nejoblíbenějším. 11. a 12. října 2013 se v režii Jana Hegera Kučery a Milady Pavlasové uskutečnila premiéra hry Stefana Vogela **Dobře rozehraná partie**. Komedie je založena na dobře vypointovaných dialogích a na postavách se srdcem a duší. Hlavní téma se týká všech věkových kategorií. Jen druhý člověk totiž dokáže, abychom se necítili sami. Na 12. ročníku Sněhového Brněnce v dubnu 2015 získal soubor cenu za inscenaci a 1. doporučení na KDP. Cenu dále získali Jiří Zelený a Jaroslav Pavelka za herecký výkon, čestná uznání byla udělena Janě Čihákové a Dušanu Blažkovi. Programová rada KDP však tuto inscenaci nevybrala. Hra má za sebou celou řadu repríz a spoustu zájezdových představení před sebou. (viz. foto a program str. 59)

Ve druhé polovině roku 2014 se část DS E. Vojana rozhodla vyzkoušet nový divadelní žánr – tzv. scénické čtení. Především mladí členové stávajícího souboru a několik mladých nadšenců se představili 24. ledna 2015 v Lidovém domě v premiéře scénického čtení knihy Evžena Bočka **Poslední aristokratka**. Úpravy textu knihy, která v roce 2012 obdržela cenu Miloslava Švandrlíka za nejhumornější knihu, se ujali Vlastimil Bednář a Kristýna Pavlasová, která hru zároveň režírovala. Nová parta si zvolila název „Přípravka“, je součástí DS E. Vojana Brněnec a s tímto projektem sklízí nečekané úspěchy. (viz. foto a program str. 60)

SEZNAM HER V LETECH 1990–2015

1991

- Na tý louce zelený (Tobis, Špilar, Mírovský, Rohan), *foto str. 47*

1993

- Dovolená s rizikem (Freeman), *foto str. 48*

1995 – 1996

- Krakonošova zahrada (Vildman), *foto str. 49*

1999

- Monsieur Amédée (Reynaud- Fourton), *foto str. 50*

2003

- 1+ 1= 3 (Cooney), *foto str. 51*

2005

- Motýli (Gershe), *foto str. 52, 53*

2008

- Maryša (bratři Mrštíkové), *foto str. 54, 55*

2010

- Světáci (Blažek, Podskalský), *foto str. 56, 57*

2012

- Komunismus (Klimáček), *foto str. 58*

2013

- Dobře rozehraná partie (Vogel), *foto str. 59*

2015

- Poslední aristokratka (Boček), *foto str. 60*

ČLENOVÉ SOUBORU V LETECH 1990–2015

Adámek Karel
Bartelt František
Bauerová Jarmila
Bednář Pavel
Bednář Vlastimil
Beránková Marie
Blažka Dušan
Černý Karel
Černý Michal
Čiháková Jana
Čiháková Zorka
Datinská Vlasta
Dirr Radek ml.
Drábková Adéla
Dufková Dominika
Dvořák Jan
Dvořáková Magdaléna
Heger Kučera Jan
Janků Milan
Janků Tomáš
Jedlička Oldřich
Ježová Sylva
Jozová Dana
Juránková Simona
Kobylka Milan
Kubínová Alena

Kučerová Vladimíra
Lešovský František
Nečas Roman
Nečas Tomáš
Nevěčný Michal
Novák Milan
Odehnalová Lea
Ondráček Josef
Pavelka Jaroslav
Pavelková Jaroslava
Pavlas Josef
Pavlasová Kristýna
Pavlasová Milada
Pešlová Kateřina
Pešlová Marie
Prudil Jaroslav
Prudilová Vlasta
Reinberk Adam
Říkovský Antonín
Spurný Jiří
Spurný Miloslav
Škranc Lubomír
Škranc Pavel
Škrancová Iva
Štetinová Mirka
Štoudková Petra

Švancara Pavel
Švecová Marcela
Trnečka Karel
Vyroubalová Jiřina
Újezdská Martina
Zelený Jiří
Zeman Alois

Spolupracují:

Dirr Radek st.
Dirrová Mirka
Kovářková Lenka
Kubínová Helena
Navarová Milada

Stále jsou s námi:

Čihák Luděk
Ducháček Jiří
Klemša Václav
Vaňková Zuzana
Ryba Štěpán

9. Z PODIA PŘED KAMERU

Mezi úspěchy členů divadelního souboru Eduarda Vojana Brněnec nesmíme, kromě úspěchů na nejrůznějších divadelních podiích po českých městech a vesničkách zapomenout řadit i úspěchy před televizní kamerou. Jejich láska k divadlu a herectví je dovedla na natáčení „placy“ různých televizních seriálů a filmů. Přes 15 členů zblízka zakusilo atmosféru před kamerou a prozkoumalo zákulisí České televize Brno. Ochotníci si vyzkoušeli svůj herecký um jako komparzisté hned v několika televizních projektech. Zhlédnout jsme mohli naše rodáky v seriálech Černí baroni, Četnické humoresky, ve filmech jako jsou Útěk do Budína, Andělská tvář anebo v některých veselých pohádkách natočených ČT Brno. Nezůstalo však pouze u Brna, které je téměř za humny. Divadelníci z Brněnce spolupracovali i se studiem ČT Ostrava, s nímž úspěšně natočili čtrnáctidílný seriál „Svět, kde se nežebrá aneb Konec podvodníků v Čechách. Seriál, jehož průvodcem byl známý pražský herec Václav Postránecký. Tento seriál byl do televize uveden v srpnu roku 2000. Bezpochyby nejvýznamnější spoluprací pro ochotnický divadelní spolek bylo natáčení, kde se brněnecká herecká společnost setkala s tou brněnskou – seriál Četnické humoresky, na kterém se brněnečtí ochotničtí herci proměnili ve spolehlivé komparzisty v roce 2001. Zkrátka nakouknout pod pokličku filmového umění. V roce 2002 se několik členů rozjelo do Pernštějna, místa, kde se natáčel německý film Martin Luther. Rok 2003 se pak do historie souboru zapsal jako rok, kdy se někteří postavili po bok herců nám velmi dobře známých a stali se dočasnými kolegy například Bolka Polívky, Z. Junáka, V. Jandáka a jiných při natáčení seriálu ČT Brno – Černých baronů pod režijní taktovkou J. Herze. Mezi poslední filmové úspěchy souboru patří i film Muži v říji. Film se pyšnil cenou Českého lva za scénář a byl filmovými kritiky označen jako nejlepší film roku 2009. Sám Robert Sedláček, režisér filmu, hovoří o filmu jako o veselé komedii o velkých věcech na malém městě, o velké politice, velkých citech a velkém umění. Televizní studio Brno se opět obrátilo na brněnské ochotníky a ti tak stanuli před kamerou společně s významnými postavami českého filmu – Jiřím Lábusem, Pavlem Zedníčkem, Igorem Barešem, Jaromírem Hanzlíkem a dalšími. V roce 2013 natáčela s naším souborem ČT Brno dokument pro televizní pořad Náš venkov. Během čtyř natáčecích dnů byl mezi aktéry představení Dobře rozehraná partie vytvořen obrázek ze soukromí ochotníků, života v obci a především posun v nácviku této hry až po generálku.

10. SOUTĚŽE A PŘEHLÍDKY

Sněhový Brněnec

V historii souboru je možné si povšimnout různorodé činnosti ochotníků. V kronice Divadelního souboru E. Vojana Brněnec se hned na počátečních stranách nachází zmínka o divadelních přehlídkách souborů LUT (viz. kapitola 5). Do roku 1961 došlo k uspořádání celkem čtyř přehlídek. Potom následovala pauza, již bylo zadosti učiněno v roce 2004, kdy byla obnovena tradice divadelních přehlídek v Brněnci s názvem Sněhový Brněnec. Spolupořadatelem Krajské přehlídky venkovských divadelních souborů v Pardubickém kraji je Obec Brněnec a Krajská knihovna v Pardubicích – oddělení kulturních služeb. všechny ročníky „Sněháče“ byly s finanční podporou MK ČR a Pardubického kraje, koná se vždy o 1. nebo 2. víkendu dubna a postupem času si získala i další sponzory. Mediálními partnery se stal Český rozhlas Pardubice, ESO – regionální noviny Svitavy, Deníky Bohemia – Svitavský deník a Týdeník 5+2. Symbolem přehlídky se stali cukroví indiánci a sněhové pečivo od tamějšího podnikatele a dlouholetého člena DS E. Vojana Brněnec. Taktéž logo jasně vysvětluje název Sněhový Brněnec. Je nutné zmínit, že přehlídka je licenční s právem přímé nominace a postupu na Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou. Dále může porota doporučit na KDP i další soubory. Ceny se každoročně udělují za vítězné představení, vítěz v Anketě diváka a dále za nejlepší individuální výkony (herecké, nejlepší režii či scénografii). Udělována jsou i čestná uznání. Představení jsou hodnocena odbornou porotou. V Brněnci se vystřídala řada porotců zvučných jmen například profesor Jan Císař, profesor František Laurin a jiní. Tajemnicí poroty je od prvopočátku Hana Cihlová, pracovnice spolupořadatele přehlídky – Krajské knihovny v Pardubicích, oddělení kulturních služeb. Každý soubor je mimo jiné obdarován keramickým indiánkem jako symbolem přehlídky. Konec Sněhového Brněnce pak vždy vrcholí závěrečným vyhlášením výsledků, které je provázeno nejen příjemným posezením všech účastníků, ale často i kulturním programem. Sněhový Brněnec se za 12 roků svého „života“ proměnil ve skutečnou tradici. Stal se neodmyslitelnou akcí obce Brněnec, na niž se každoročně chystá velké množství divadelních fandů a příznivců tohoto umění amatérských skupin. Téměř zaplněná hlediště jsou při každém ročníku krajské soutěžní přehlídky důkazem, že nápad založit tradici krajských festivalů byl vskutku

znamení. V dosavadních 12. ročnících Sněhového Brněnce byla ředitelkou přehlídky Milada Pavlasová, v roce 2015 předala tuto funkci (a starosti) Kristýně Pavlasové.

Krakonošův divadelní podzim – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou

Krakonošův divadelní podzim je Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vysoké nad Jizerou je spojeno s ochotnickým divadelnictvím už od 19. století, kdy se zde v roce 1876 konaly oslavy 100 let divadelní činnosti. Již od roku 1971 se pak každoročně koná ve Vysokém nad Jizerou soutěžní divadelní přehlídka, což znamená, že nejkvalitnější inscenace, herecké výkony či nejlepší režie jsou na základě rozhodnutí odborné poroty oceněny. Nejlepší představení může být doporučeno na postup do Jiráskova Hronova, kde se koná přehlídka celostátní. Za více jak 30 let konání festivalu se ve Vysokém nad Jizerou vystříдалo více než sto souborů z celé České republiky, které sem postoupily z krajských přehlídek amatérského divadla Čech a Moravy. Hlavní finanční podporou je Ministerstvo kultury ČR, spoluvyhlašovatelé jsou Liberecký kraj a vysocký Městský úřad. Hlavními pořadateli je Občanské sdružení Větrov, místní ochotnický soubor Krakonoš a pomocnou ruku podává při organizaci i Městská knihovna ve Vysokém a jiná sdružení. Přehlídka se stala jakousi tradiční událostí, a tak se do Vysokého nad Jizerou každoročně v měsíci říjnu vydává spousta divadelních spolků. Závěrečné vyhodnocení je pak slaveno tradičním plesem Sejkorákem. Atmosféra přehlídky je báječná, protože se zde každým rokem sjedou lidé zamilovaní do stejné věci – do divadla a protože atmosféra mezi divadelníky je – no zkrátka pravá divadelnická.

Účast DS E. Vojana Brněnec na KDP: 1989 Drak je drak aneb..., 2000 Monsieur Amédée, 2004 1+1=3, 2008 Maryša, 2012 Komunismus

Jiráskův Hronov

Mezinárodní festival amatérského divadla Jiráskův Hronov je podle některých zdrojů nejstarší divadelní přehlídkou neprofesionálního divadla v Evropě a pravděpodobně i na světě. Založen byl v roce 1931 a tehdy se na hronovském podiu objevily pouze hry Aloise Jirásky, přesně čtyři. První ročník festivalu byl uskutečněn u příležitosti jeho 80. narozenin, kterých se významný hronovský rodák nedožil. Kromě divadelních inscenací je připraven i doprovodný program. Dnes je koncipován jako mezinárodní festival amatérského divadla Středoevropské sekce AITA/IATA a v souladu se statutem z roku 1994 jako celostátní přehlídka amatérského divadla. Jiráskův Hronov je přehlídkou nesoutěžní a každoročně nabízí škálu nejrůznějších divadelních druhů, žánrů, inscenačních postupů, stylů... Hlavním znakem festivalu je jeho otevřenost všem druhům divadelnictví, která umožňuje všem souborům, aby se od ostatních souborů, nejen českých, ale i zahraničních, nechaly inspirovat, navázaly nové kontakty a setkaly se s „kolegy amatéry“ a různými druhy divadla. Festival je pořádán NIPOS-ARTAMA Praha a městem Hronov.

Divadelní soubor E. Vojana Brněnec byl vybrán do programu 79. Jiráskova Hronova v roce 2009. Snad všechny ochotnické soubory považují návštěvu Jiráskova Hronova a především vlastní účinkování na festivalu jako vrchol své amatérské divadelní činnosti. Program přehlídky byl rozmanitý a jako každý rok byl zpestřen vystoupením souborů ze zahraničí. V hlavním programu bylo uvedeno 30 inscenací od 30 souborů ve 24 programových blocích uvedených v 74 představeních. Ohlasy z Databáze českého amatérského divadla po představení brněnecké Maryši: „...*Stejně jako v ročníku předešlém by bylo jen stěží možné určovat objektivizující žebříček kvality a přínosu uvedených inscenací. Patrně by se posuzovatelé shodli na tom, že na nejvyšší příčku diváckého zájmu dosahovala inscenace hry brř Mrštíků Maryša...*“ „*Své nesporné ovoce tu nese dlouhodobá spolupráce profesionálního herce Jana Heğera Kučery se souborem disponovaným herecky, ukázněným, pracovitým, divadlu oddaným, lidsky spřízněným.*“

Další přehlídky a soutěže

Divadelní soubor E. Vojana Brněnec se za dobu svého fungování zúčastnil mnohých divadelních přehlídek, a to soutěžních i nesoutěžních. Většinou to byly krajské přehlídky, které jim umožnily postup na vyšší přehlídky amatérských divadel a otevřely souboru možnost prokázat svoje umění i na jiném než domácím jevišti. Krajské přehlídky se konaly například v Malých Svatoňovicích v roce 1987, v Tatobitech v roce 1989. Mezi úspěchy mohou být zařazeny i přehlídky okresní. Takovou byla v roce 1989 okresní přehlídka v Jevíčku nebo v roce 1986 Národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách. Soubor se několikrát zúčastnil přehlídky Symposion v Třebelčovicích pod Orebem, v několika ročnících Orlické Thálie v Ústí nad Orlicí, Podzimní sešlosti v Boleradicích, Chvaletické scény, Léta s divadlem v Krupce, Němčické pátky v Němčicích nad Hanou nebo Divadla na zámku v Konici.

11. ZÁVĚR

Publikace byla vydána za účelem zpracování historie ochotnického divadelnictví v Lidovém domě. Tím se zároveň snad podařilo vytvořit obraz činnosti a vývoje DS E. Vojana Brněnec. Soubor podobné shrnutí své dosavadní činnosti do současné doby nevlastní a dá se říci, že jejich ochotnická činnost nebyla zmapována. Soubor svoje počátky a svoji činnost zaznamenal na listech kroniky, která je v některých svých částech poněkud strohá a dopátrat se některých faktů bylo celkem složité. Napomocni ke zpracování tématu nám byli samotní ochotníci všech věkových kategorií, kteří nám s ochotou sdělili informace, které v kronice chyběly. Tímto se snad podařilo shrnout celou divadelní minulost brněneckých ochotníků do jednoho celku a umožnit i pamětníkům a bývalým členům souboru, aby se ponořili do svých vzpomínek, oživil si své mládí a působení mezi brněneckými amatéry, aby našli v množství jmen i to své a zároveň věnovali chvíli ticha i jménům, která již divadelní prkna opustili. Pokusili jsme se zachytit i atmosféru, která v jednotlivých etapách panovala nejen v souboru, ale i v celé společnosti. Neméně podstatným účelem vytvoření jakéhosi „životopisu“ brněneckého ochotnického souboru bylo poukázat na dnešní stále stejně důležitou roli amatérských herců v kultuře naší obce a okolí, naší země a ve společnosti jako takové.

Díky všem.

Dlouhá léta s námi spolupracují a odborně pomáhají naši „kamarádi od Mrštíků“ z Brna, jmenovitě František Lešovský, Pavel Kunert, Zdeněk Junák, Josef Jurásek, Michal Nevěčný a především Jan Heger - Kučera.

Ten s námi strávil už neuvěřitelných 34 roků.

Jan Heger - Kučera

Jozef Holec

*Režiséři a odborní poradci,
bez nichž bychom nebyli tam, kde dnes jsme.
Díky vám, pánové!*

TIRÁŽ

Vydáno Obcí Brněnec v r. 2015 při příležitosti 80. výročí
ochotnického divadla v Lidovém domě
Gramatická úprava: Kristýna Pavlasová
Návrh obálky, grafická úprava a sazba: Ivana Chalabalová Megová
Foto: archiv a kronika DS E. Vojana

Kronika byla založena v r. 1952 po vzniku ZK ROH Vitka Brněnec, kronikáři:
Jeňko a Jarmila Bauerovi, Ladislav Vejda, Ilona Kopecká (Spurná),
Alena Pernicová (Kubínová), Oldřich a Věra Jedličkovi, Marie Beránková (Vejdová).

NA TÝ LOUCE ZELENÝ

Cerháková, Etzlerová, Hupertová, Klimešová, Findejsová, Škrancová

VOJNARKA

Paikert, Pařil, Opatřilová, Šudoma, Zimová, Štěpánková, Opatřil, Newbauer,
Trtílková, Zima, Ondrová, Ondra

Svojanovská, Frýbortová, A. Frýbortová, Lašanová, Dvořáková, Nováková, Albová, Opatřilová, Vávrová, Glozrová, Šauerová, Chladilová, Báčová, Kopecká, Elbová, Ettlová, Švancarová, Prudilová, Velflová, Klingerová

Opatřil, Brožek, Chlup, Havlíčková, Vejda, Teiner, Zima, Jílek

Pařil, Kozák

Šmětka, Jež, Paikert, Vávrová, Ondra, Frýbortová, Schwarz, Holubová

Z ČESKÝCH MLÝNŮ

Šmětka, Bednář

BÍLÁ NEMOC

Trnečka Karel

JAKUB OBERVA

Vávrová, Strouha, Nečasová

STO DUKÁTŮ ZA JUANA

Trnečka, Lidmilová

PAN KOBKÁN VDÁVÁ DCERU

Lidmilová, Bednář, Frýbortová, Šmětka

SVATBA SŇATKOVÉHO PODVODNÍKA – původní program

Kamila Šípková
Alois Klapáček

oznamují, že sobota 1. prosince 1962 bude jejich
dnem svatebním

Chrastavec - Půlpecen

Mor. Chrastová

Obřad se nekoná na MNV, ale na jevišti ZK ROH Vlněny v sále Lidového domu v Mor. Chrastové ve 20 hodin. Přístup má každý, kdo má vchozenou školku. Snoubenci se rozhodli, že nebudou přijímat věčné dary. Spokojí se se vstupným 6.— a 5.— Kčs. Předprodej vstupenek v cukrárně u Kadleců.

Snoubencům se podařilo zajistit na svatbu orchestry Gustava Broma, Karla Vlacha a Karla Krautgartnera

Na svatbu byli pozváni:

Nevěsta: Kamila Šípková, čestná matka	Jedličková Věra
Ženích: Alois Klapáček, seřizovač	Nečas Vladimír
Erno Klapáček, studující	Jedlička Oldřich
Evžen Andršt, spisovatel	Ryba Štěpán
Magda Andrštová, kadeřnice	Ducháčková Draha
Milena Andrštová, jejich dcera	Bilková Jindra
Irena Věchtová, prodávka	Jedlinská Eva
Zdeněk Řepa, její milý	Sýkora Miroslav
Vojta Šouflík, pomocná stráž VB	Trněčka Karel
Heroun, zv. Dolfa	Ducháček Jiří
Pan Fikerle, technikář	Jež Antonín
Pan Beran, kriminální inspektor v. v.	Šmětka Karel
Alžběta Klepšová, hádání z karet	Kopecká Lada
Plonýrka	Bauerová Alenka

Další hosté: Všichni, kdož přijdou s dobrou vůlí se pobavit

Aby svatba pokračovala ve veselém tempu, za to zodpovídají: Autor hry: Oldřich Daněk, režie Karel Šmětka. Scénu na tuto svatbu inskavě zapůjčil SKP Boskovice. - Na všechno si posvítí Miloš Spurný. - A aby se na něco nezapomnělo na to bude dávat pozor Jarmila Bauerová.

DALSKABÁTY – původní osoby a obsazení z roku 1960

Náš divadelní soubor Vlněna hru

D A L S K A B Á T Y uvedl poprvé v roce 1960
v rámci přehlídky div. souboru.

Režie: Ryba Štěpán

Masky: Cejnarovi

Kostými: DS Brno

Scéna: Ladislav Vejda

Jitka Nečasová

Jiří Ducháček

Ladislav Vejda

Antonín Jež

Vlad. Nečas

Věra Švojanovská

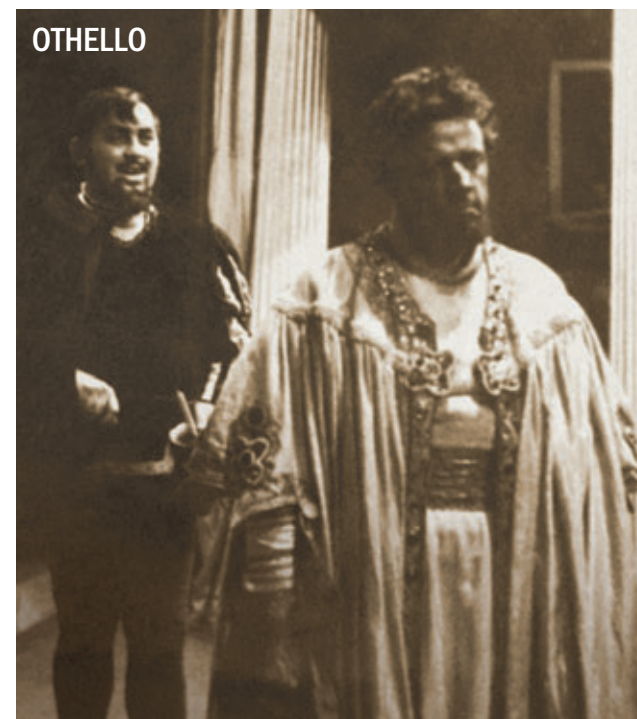
Zdeněk Janků

Karel Paikert

Štěpán Ryba

Karel Jílek

OTHELLO

Nečas Vladimír, Bek Josef

SLOVANSKÉ NEBE

Nečas, Jedlička, Ryba, Bauerová, Kabelková, Ducháčková, Ondra, Jurštáková

LUCERNA

Zemanová, Jež, Zeman, Šudoma J., Spurný, Kadlec, Kadlecová, Šudoma F., Bauerová, Černý, Novák, Datinská, Šmídová, Jedlička, Šmída, Ondra, Niederle, Ducháček J., Elblová, Velfl, Hakl, Šudoma M., Ducháček Jos., Ryba, Říkovský, Pavelka

KOLÉBKA

Bauerová, Ducháček, Popelková, Kadlec, Pavelka, Ondra, Ráb, Velfl

SNĚHOVÁ KRÁLOVNA

Černý, Zeman, Trmačová, Kadlec, Spurný, Prudil, Říkovský, Hakl, Bauerová, Popelková, Staňková, Zemanová, Elblová, Ondra, Petrová, Culík, Němec, Datinská, Ryba, Šudoma M., Kadlecová, Nečas, Filová, Janků J., Jedlička, Šudoma F.

DALSKABÁTY

Janků, Ducháček, Kadlec, Datinská

Jan Drda:

Dalskabáty - hřišná ves - aneb - Zapomenutý čert

Komedie o 8 obrazech

Osoby a obsazení:

Marijana Plajznerová	vdova po hrobaři	Mila Pavlasová
Trepicajksl - Mates	venkovský čert	Jiří Ducháček
Ignác Loula	nový farář	Zdeněk Janků
Alois Pyškytle	kostelník	Ant. Říkovský
Magdaléna Pučálková	bohatá mlynářka	Jar. Bauerová
Ondřej Tyburec	kovář	Karel Černý
Dorotka	jeho žena	Dagmar Kadlecová
Honza Mračno	kovářský pomocník	František Kadlec
Mančinka	farářka děvečka	Vlasta Želová
Lupino	potulný komediant	Vlad. Ondra
Kníže Belzebub	vládce pekel	Štěpán Ryba
Marbulius	sekretář	František Šudoma
JUDr. Solfenus	pekelný prokurátor	Oldřich Jedlička
JUDr. Balfegor	pekelný guvernér	Vlad. Haki
Ph. Dr. Ichturel	šéf ústavu psychol.	Zdeněk Janků

Děje se v pohádkovém čase v reálném prostoru obce Dalskabáty a v pekle.

Režie: Černý, Ryba, Kadlec

Jevištní stavby: Culík Zdeněk

Zvukové efekty: Zeman Alois

Text sleduje: Petrová V., Nováková V.

Svíti: Spurný M., Němec Josef

Hudební doprovod: Krajzl Josef

Metodická pomoc: Holec Josef

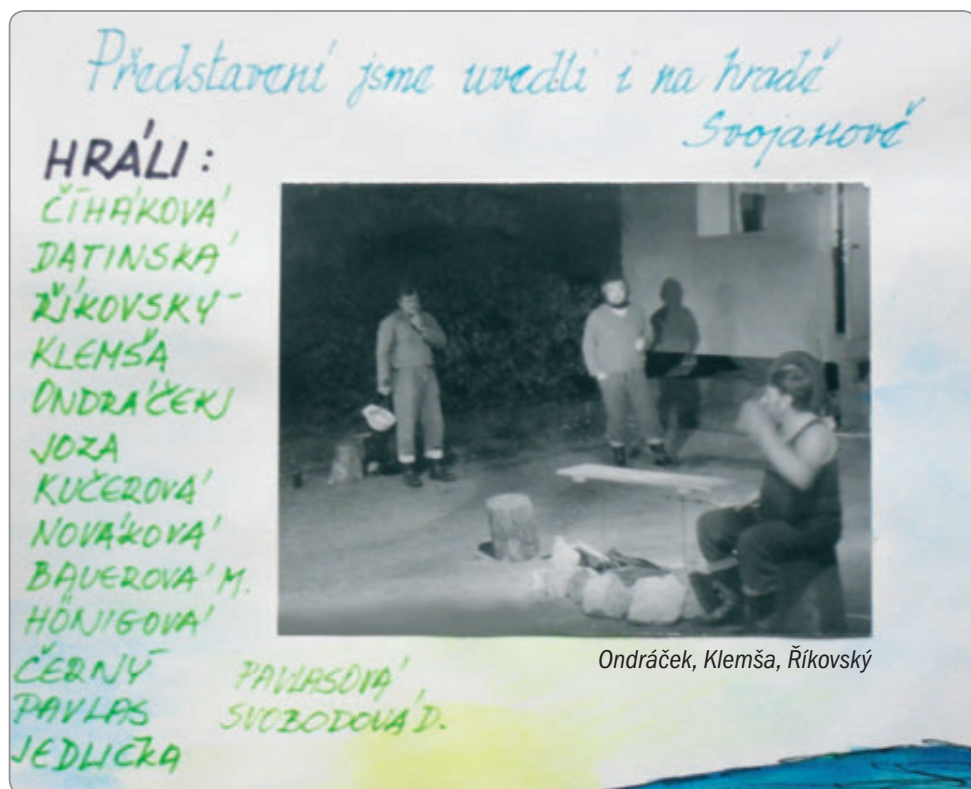
PALIČOVA DCERA

Pešlová M., Říkovský, Šilarová, Kučerová, Prudil, Joza, Koutník, Novák A., Spurný, Kobyłka, Ondráček, Klemša, Jedlička, Pavlasová M., Petrová, Černý, Datinská, Zemanová, Šimerle, Culík, Novák M., Němec, Hönigová, Ondra, Ryba, Bauerová, Pavlasová K., Pešlová K., Zeman

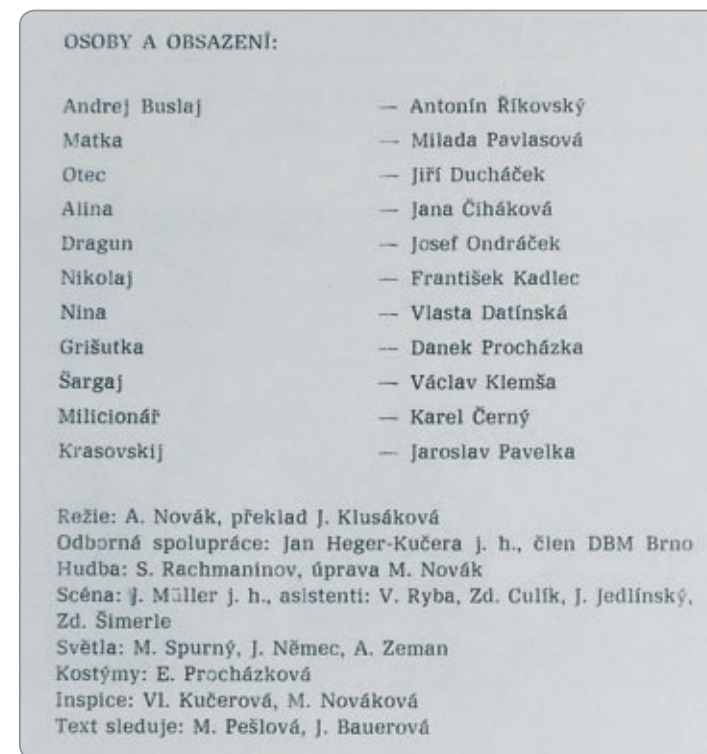

STRAKONICKÝ DUDÁK

Černý K., Popelková, Pavelka, Nováková M., Petrová, Novák A., Joza, Říkovský, Prudil, Šimerle, Culík, Spurný, Zeman, Novák M., Ducháčková, Kadlecová D. st., Kadlec, Pavlasová M., Jedlička, Janků Z., Klemša, Ryba, Šmída, Pavlasová K., Pešlová, Ducháček, Černý P., Kadlecová B., Kadlecová D. ml., Svobodová, Šindelková, Bauerová M., Kučerová, Opatřilová, Hönigová, Janků J.

Spurný, Kadlec, Novák M., Procházková, Holec, Čiháková, Černý, Jedlinská, Datinská, Říkovská, Čihák, Pavlasová, Pešlová, Ducháček, Culík, Šimerle, Černá, Pavelka, Bauerová, Novák A., Říkovský, Zeman, Kučerová, Procházka D., Procházka J., Jedlinský

DIVADELNÍ KROUŽEK Eduarda Vojana
při ZK ROH Vignona Brněnec

m. Skála • v. Fux • v. Pantůček

Drak *je* drak

čili Beasak žlutěti k rozzummu peskei

Netradiční báchorka na tradiční námět —
— komedie s pohádkovými motivy

Umělecký vedoucí: Jan HEGER – KUČERA, J. H.
Bratří Mrštíků Brno

Režie: A. NOVÁK

Scéna: V. MÜLLER, zasl. prac. kult. J. H.

Techický pers.: Z. CULÍK, M. NOVÁK, M. SPURNÝ
A. ZEMAN

Hudba: SIKHMUND, DBM J. H.

Text sleduje: J. BAUEROVÁ, M. PEŠLOVÁ

Kostýmy: D. JOZOVÁ, Ě. PROCHÁZKOVÁ

OSOBY A OBSAZENÍ:

Principál	BEDNÁŘ Pavel
Purkmistr	JEOULIČKA Oldřich
Magistr	Ing. ČIHÁK Luděk, BEDNÁŘ P.
Náčel. padacího mostu	ŘÍKOVSKÝ Antonín
Háta, jeho žena	PAVLASOVÁ Mila
Liběna, jejich dcera	DATINSKÁ Vlasta
Kovář	ČERNÝ Karel
Zelinář	ONDRÁČEK Josef
Krčmářka	KUČEROVÁ Vladislava
Učitelka	ČIHÁKOVÁ Jana
Bivoj	ŠKRANC Luboš
Honza	ADÁMEK Karel
Šmidra	KLEMSA Václav
dále hrají	ČIHÁKOVÁ Z., JOZOVÁ M., PÁVLASOVÁ K., PEŠLOVÁ K.

Divadelní soubor S. Vojan ZK OS a.s. VITKA BRNĚNEC

uvádí

opereťu autorů Tobias, Špillar, Mírovský a Rehan
s hudbou Jány Beneš

**NA TÝ
LOUCE
ZELENÝ**

Režie: ing. Luděk Čihák

edbor, poradce Jan Heger - Kučera j.h. DBM Brno
Stěna i Vaňka Malý j. d. DBM Brno
Kučera j. d. Heger

VITKA a.s. Brněnec
výrobce plotacích pšitů a
potahových tkanin

OSOBY a OBSAZENÍ :

Vojtěch Skalický, velkostatkář Oldřich JEDLIČKA

Alena Skalická, jeho metef Vlasta DATŮSKÁ

Václav Bulfiněk, profesor Lubomír ŠKRANEC

Jiří Miláček, lesní inženýr Jaroslav PAVELKA

Bruno Eisenkulka, nadlesní Milan KOBYLKA

Matěj Štětivce, hajný Václav KLEMŠA

Barbora, jeho žena Milada PAVLASOVÁ

Hanča, její dcera Zorka ČIHÁKOVÁ

Gustav Horowitz, nadporučík Antonín ŘÍKOVSKÝ

Lola Paličková, majitel, salonu krásy Jana ČIHÁKOVÁ

Dále hrají: Alois Zeman, Vladislava Kučerová,
Křtistýna Pavlasová, Manda a Markéta Jozová

Černý, Pešlová, Jozová M., Pavlasová K., Klemša, Kučerová, Čiháková J., Říkovský,
Bednář, Škranc, Čiháková Z., Jedlička, Pavlasová M., Adámek, Datinská

Novák M., Pavlasová K., Říkovský, Kučerová, Pavlasová M., Pešlová, Škranc, Čiháková Z.,
Spurný, Heger Kučera, Čiháková J., Jedlička, Černý, Pavelka, Datinská, Klemša,
Jozová Mag., Jozová Mar., Kobylka, Zeman, LŠU Letovice

DIVADELNÍ SOUBOR E. VOJANA OBECNÍHO ÚŘADU BRNĚNCO
uvádí komedii Dave FREEMANA

DOVOLENÁ S RIZIKEM

Režie: PAVLASOVÁ MILADA
Jan HEGER - KUČERA J.h.
Městské divadlo Brno

Světla: SPURNÝ M., ZEMAN A. Hudeba, zvuk: NOVÁK M.
LEŠOVSKÝ P.j.h.

Inspice: ŠVANCARA P. Text sleduje: PEŠLOVÁ M.

Kostýmy: Krejčovství I. Friedlová Březová nad Svit.
Linie K Brněnec

Scéna: dle návrhu V. Müllera J.h. realizováno týmem
ČERNÝ K., JEDLIČKA O., NEČAS R., PAVLAS J.
Truhlářství J. Kabelka Mor. Chrástov
Truhlářství ATU Nečas Mor. Chrástov
z mater. Silk & Progress s.r.o. M. Chrástov
Vitka a.s. Brněnec

OSOBY A OBSAZENÍ

Karak, vrátný.....	KLEMŠA Václav
Heinz, ředitel hotelu..	ADÁMEK Karel
Stanley Parker.....	ŠKRANC Luboš
Brenda Parkerová.....	DATINSKÁ Vlasta
Claude Philby.....	ŘÍKOVSKÝ Antonín
Helga Philbyová.....	ČIHÁKOVÁ Jana
Simone.....	ČIHÁKOVÁ Zorka

DOVOLENÁ S RIZIKEM

Čiháková J., Datinská, Škranc, Čiháková Z., Adámek, Klemša, Říkovský

Miroslav Vildman

KRAKONOŠOVA ZAHRADA

Pohádka

Hudba a texty písní: Petr Ulrych

Režie: Milada Pavlasová
Odborná spolupráce: Jan H. Kučera a Pavel Kunert J.h. MDB
Návrh scény a kostýmů: Alice a František Lešovští J.h. MDB
Choreografie: Lenka Procházková
Kostýmy: Vladislava Kučerová
Scéna: Libor Částeck

Světla: Miroslav Spurný, Alois Zeman
Zvuk: Milan Novák
Stavba: Roman Nečas, Josef Pavlas, Karel Černý, ing. Luděk Čihák

Divadelní soubor E. V. působí pod záštitou
Obecního úřadu v Brněnci

PREMIÉRA V KVĚTNU 1996
Lidový dům v Moravské Chrástové

OSOBY A OBSAZENÍ:

Královna.....	Milada Pavlasová
Vodník Michal - Král.....	Antonín Říkovský
Princezna Anička.....	Sylva Ježová
Kuba.....	Lubomír Škranc
Bára.....	Jana Čiháková
Matěj.....	Pavel Švancara
Klára.....	Vlasta Datinská
Ondra.....	Pavel Bednář
Krakonoš.....	Karel Černý
Pstruh Ruda.....	Václav Klemša nebo Tomáš Nečas
Ryba Růženka.....	Alena Kubínová
Ryba Maruška.....	Jana Čiháková
Pulec Pavlík.....	Vlasta Datinská
Bleskoun.....	Václav Klemša nebo Tomáš Nečas
Hadule.....	Alena Kubínová
Ochuchle.....	Jana Čiháková
Květušce.....	Vlasta Datinská

Text sleduje Jarmila Bauerová

Veškerá práva k provozování tohoto díla zastupuje DELTA

KRAKONOŠOVA ZAHRADA

Heger Kučera, Kučerová, Spurný, Kubínová, Černý, Švancara, Datinská, Zeman, Částeck, Pavlasová, Říkovský, Ježová, Bednář

Alain Reynaud - Fourton Monsieur Amédée

Komedie o čtyřech dějstvích
Překlad: Jiří Žák

Režie: Milada Pavlasová, Oldřich Jedlička
Odborná spolupráce: Jan Kučera Heger,
Pavel Kunert
a František Lešovský j.h.
Scéna: Oldřich Jedlička
Spolupráce při výběru kostýmů: Dana Jozová

Práva k provozování tohoto díla zastupuje Městská Praha
a Antonín Kaška - umělecká agentura Píseň.

Premiéra ve dnech 2. 4. - 3. 4. 1999
v Lidovém domě Moravská Chrastová

OSOBY A OBSAZENÍ

Amédée Rousseau: Antonín Říkovský, penzionovaný
profesor francouzštiny

Katla: Jana Čiháková

Dédé: Lubomír Škranc

Joseph: Jaroslav Pavelka

Kiki: Vlasta Datinská nebo Alena Kubínová

Blanchete: Magda Dvořáková nebo Sylva Ježová

Polo: Dušan Blažka nebo Michal Černý

Bamumbollo: Josef Pavlas

Inspicienci: Alena Kubínová nebo Vlasta Datinská

Text sleduje: Jarmila Bauerová, Milada Tuňáková

Spělci: Miroslav Spurný, Alois Zeman

Jevištní technik: Michal Černý, Oldřich Jedlička

Zvuk: Milan Novák

Divadelní soubor Eduarda Vojana BRNĚNEC

Ray COONEY

1 + 1 = 3
(JEDEN A JEDNA ROVNÁ SE TŘI)

Fraška o 2 dějstvích

Osoby a obsazení:

Mary Brownová	Vlasta DATINSKÁ
Barbara Brownová	Sylva JEŽOVÁ
John Brown	Jaroslav PAVELKA
Detekt. serž. Troughthon	Karel ČERNÝ nebo Oldřich JEDLIČKA
Stanley Gardner	Lubomír ŠKRANC
Reportér	Antonín ŘÍKOVSKÝ
Detekt. serž. Porterhouse	Dušan BLAŽKA

Inspice: LODEHNALOVÁ
Světla: M. SPURNÝ, A. ZEMAN
Zvuk: M. NOVÁK, J. SPURNÝ
Jevištní technik: J. DVOŘÁK, F. BARTELT
Text sledují: M. PEŠLOVÁ, J. BAUEROVÁ

Překlad: Břetislav HODEK

Režie: Jana ČIHÁKOVÁ

Odborná spolupráce:
Jan HEGER-KUČERA j.h.
František LEŠOVSKÝ j.h. MDB Brno

Scéna: Dušan BLAŽKA
Kostýmy: Dana JOZOVÁ

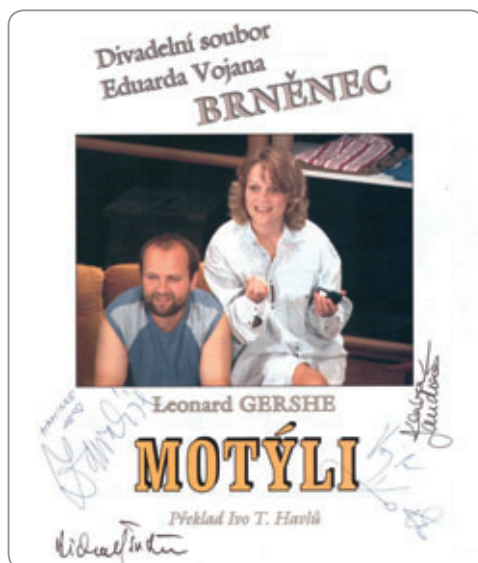
MONSIEUR AMÉDÉE

Blažka, Jedlička, Pavlas, Pavelka, Heger Kučera, Dvořáková, Novák, Jozová,
Pavlasová, Junák, Bauerová, Dirr, Datinská, Říkovský, Černý, Spurný, Lešovský, Zeman,
Ježová, Kubínová, Čiháková, Škranc

1+1=3

Novák M., Kunert, Heger Kučera, Černý, Blažka, Odehnalová, Klemša, Bauerová,
Jozová, Dvořák, Pešlová, Lešovský, Ježová, Pavelka, Datinská, Pavlasová, Čiháková, Říkovský,
Zeman, Spurný M., Spurný J., Škranc

Podpisy Valerie Zawadské a Vojty Kotka,
představitelů Dona Bakera a paní Bakerové
po představení Motýlů ve Svitavách.

Kostýmy: D. JOZOVÁ
Inspice: V. DATINSKÁ
Světla: M. SPURNÝ, A. ZEMAN
Masky: L. KOVAŘÍKOVÁ, K. ADÁMKOVÁ
Jevištní technik: F. BARTELT, J. PAVLAS
Text sledují: M. PEŠLOVÁ, J. BAUEROVÁ

Motto:
Žádný fyzický nedostatek nezbuzuje
u spolublázních tak intenzivní
a skoro provinilý soucit jako...

Osoby a obsazení:

Don Baker Dušan BLAŽKA
Jill Tannerová Sylva JEŽOVÁ
Paní Bakerová Jana ČIHÁKOVÁ
nebo Milada PAVLASOVÁ
Ralph Austin Karel ADÁMEK
nebo Jiří ZELENÝ

Režie: Jan HEGER-KUČERA j.h.,
Karel ČERNÝ
Scéna: František LEŠOVSKÝ j.h.
Jan DVOŘÁK
Hudba, zvuk: Miloslav JANČA, Milan NOVÁK
Jiří SPURNÝ

**Premiéra ve dnech
4. - 5. 11. 2005**
v Lidovém domě Mor. Chrástová

Práva k provozování tohoto díla zastupuje DILIA Praha

MOTÝLI

Adámek, Pešlová, Ježová, Blažka, Pavlasová, Bauerová, Datinská

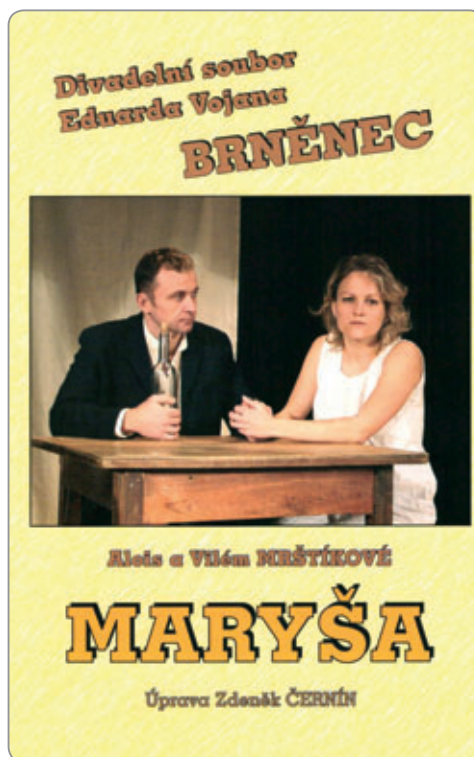
MOTÝLI

Dušan Blažka, Sylva Ježová

MOTÝLI

Blažka, Ježová, Adámek

MARYŠA

Dvořák, Spurný J., Pavlasová K., Blažka, Adámek, Chmelová, Pavelka, Dirrová, Újezdská, Trnečka, Pešlová, Pavelková, Bartelt, Černý, Zeman, Štoudková, Pavlasová M., Ježová, Datinská, Čiháková, Jozová, Spurný M., Zelený, Janků T., Dirr, Janků M., Škranc

MARYŠA

19.5.2012 byl Miladě Pavlasové předán Zlatý odznak J. K. Tyla (Lidový dům - derniéra Maryši)

Slovo o souboru:

Ochotnické divadlo se v brněnském regionu hraje více než 80 let a jeho členové jsou ze širokého okolí. Svou divadelní scénu v Lidovém domě v Moravské Chrástově, který slouží k tomuto účelu od září 1935 dodnes. Novodobá historie Divadelního souboru Eduarda Vojana Brněnec započala v 2. polovině 70. letech minulého století. Zpočátku byly uváděny hry klasické, jako Kolébka, Lucerna, Důstojník, Strakonický dudák aj.

V roce 1989 soubor zvítězil na Národní přehlídce KDP ve Vysokém nad Jizerou s politickou satirou autorů Skála, Pex, Pantiček DRÁK JE DRÁK (Co ji opráší? – pozn. autorů). V dalších letech byly hrány hry Paulova deřva, Toulavý kufřík, Na prahu života, Dovolání s rizikem, Na ty louce zelený a Krakonošova zahrada.

Uspěch souboru se zrychloval díky odborné a dres už 30 letě spolupráci pana Jana Hegera-Kučery – dřívě člena MDR Brno a stávajícího člena MDR pana Františka Lešovského. Svědčí o tom dosažené výsledky na KDP ve Vysokém nad Jizerou – v roce 2000 komedie Reynauda-Fourtona MONSIEUR AMÉDÉE, v roce 2004 hraška R. Cooneyho 1+1=3 a v roce 2006 drama bratří Mršáků v úpravě Zdenka Čermáka MARŠA. S touto hrou získal soubor velký úspěch na Jiráskově Hronově v roce 2009 a stále je o toto představení zájem.

Od roku 1995 se stala zřizovatelem souboru Obec Brněnec a jsou vystavěny stále velmi příznivé podmínky pro ochotnické divadlo. Soubor má dres přes 30 aktivních členů a stále je mezi mladými lidmi o amatérské divadlo zájem.

V letošním roce je DS E. Vojana spolupožadatelem již 7. ročníka Soutěže Brněnec – literární přehlídka venkovských souborů s postupem na KDP ve Vysokém nad Jizerou za Pardubický kraj.

www.ochotnicki.breznec.cz

**Premiéra 5. a 6. března 2010
v Lidovém domě
MORAVSKÁ CHRÁSTOVÁ**

DS Eduarda Vojana BRNĚNEC

Vratislav BLAŽEK a Zdeněk PODSKALSKÝ

SVĚTÁCI

Úprava: Ivan MISAR

Práva k provozování tohoto díla zastupuje DILA Praha

Sponzoři: SAX Světavy a EUROTEX – Jaroslav Pavělka Březová n. Svlt.

Heger Kučera, Dirr, Pešlová, Škranc, Pavelková, Prudil, Trnečka, Škrancová, Prudilová, Pavla, Janků T., Černý M., Pavlasová, Spurný, Bartelt, Černý K., Škranc L., Datinská, Zelený, Dvořáková, Blažka, Ježová, Zeman a chybí Štoudková

Režie: Jan HEGER-KUČERA
a Jaroslav PAVELKA

Osoby a obsazení:

Gustav ... Jiří ZELENÝ
Tonda ... Dušan BLAŽKA
Honza ... Lubomír ŠKRANC
Trčková ... Jana ČIHÁKOVÁ
nebo Milada PAVLASOVÁ
Božka ... Sylva JEŽOVÁ
Zuzana ... Magdalena DVOŘÁKOVÁ
Marcela ... Vlasta DATINSKÁ
nebo Zuzana VAŇKOVÁ
Jaroušek ... Michal ČERNÝ
profesor (knihovnick) ... Jaroslav PAVELKA
kapitán ... Karel ČERNÝ
Hovorka ... Karel TRNEČKA
policista ... Tomáš JANKŮ
milenee ... Josef PAVLAS
Vašut (krejčí) ... Milan JANKŮ
prodač v salonu ... Pavel ŠKRANC
nebo Dana JOZOVÁ
vrchní ... Radek DIRR
nebo Pavel ŠKRANC
krejčovská, číšnice ... Markéta HANAUSKOVÁ
nebo Simona JURÁNKOVÁ
nebo Mirka ŠTETINOVÁ

Scéna: František LEŠOVSKÝ j.h.
Výroba: Jan DVORÁK,
Karel ČERNÝ,
Jaroslav PAVELKA,
Dušan BLAŽKA
Kostýmy: Dana JOZOVÁ
Text sleduje: Marie PEŠLOVÁ
Inspice: Vlasta PRUDILOVÁ
Zvuk: Jiří SPURNÝ
Světla: Alois ZEMAN,
Miloslav SPURNÝ,
Jaroslav PRUDIL

Slovo autora divadelní úpravy:

Hra vznikla ze scénáře filmu „SVĚTÁCI“, který patří ke „zlatému fondu“ české kinematografie. Byl jsem si vědom, že se nevyluču konfrontaci v inscenaci s tímto filmem.

Byl jsem si vědom ale také důležitější věci, a to že humor panů Podskalského a Blažky je natolik dobrý, laskavý a nevysměšný, že tak může působit i na jevišti. Je dokonce některé humorové situace mohou na jevišti vyniknout lépe než ve filmu.

Zbývá popřát velice pěkný zážitek!

Ivan Misar

SVĚTÁCI

Vzpomínáme na Zuzanu Vaňkovou, naši milou a talentovanou kolegyni, která nás nečekaně opustila.

DS Eduarda Vojana BRNĚNEC

„Tolik nových paneláků,
zředíme vás, aby vás tu bylo co nejvíce...
Takový jako jsi ty, je potřeba ředit.“

William KLIMÁČEK

KOMUNISMUS

Překlad : Karel Král

Hra je připomenutím událostí, které řada lidí už nepamatuje.
Mnozí na to možná zapomněli.

Práva k provozování tohoto díla zastupuje DILIA Praha

Režie
Jan HEGER-KUČERA a Milada PAVLASOVÁ

Osoby a obsazení :

Michal	bývalý vedoucí pracovník ČS. firma	Jaroslav PAVELKA
Alena	jeho manželka, obvodní psychiatrická	Jiří ZELENÝ
Viktor	jejich syn	Jana ČIHÁKOVÁ
soused Joželka		Magda DVOŘÁKOVÁ
muž (vydávatel)		Vlastimil BEDNÁŘ
		Michal ČERNÝ
		Luboš ŠKRANC
		Dušan BLAŽKA

Scéna: František LEŠOVSKÝ
Zvuk: Pavel ŠKRANC, Jiří SPURNÝ
Inspice: Vlasta PRUDILOVÁ
Kostýmy: kolektiv souboru

Výroba: Karel ČERNÝ
Světla: Alois ZEMAN, Jaroslav PRUDIL
Text sleduje: Marie PEŠLOVÁ

Posláním této hry je připomenutí minulosti pro naši současnost. Podstatou není politika, ale rodinné vztahy, deformované tlakem a strachem všechismů.“

Zeman, Spurný, Blažka, Prudilová, Bednář, Pešlová, Dvořáková, Pavlasová, Černý K., Škranc L., Škranc P., Černý M., Zelený, Heger Kučera, Čiháková, Pavelka

DS Eduarda Vojana BRNĚNEC

Stefan VÖGEL

DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE

Překlad : Magdalena Štulcová

PREMIÉRA 11. A 12. října 2013

Winston Churchill :
„Dobré svědomí je často jen následek špatné paměti.“

Režie:
Jan HEGER - KUČERA a Milada PAVLASOVÁ

Osoby a obsazení:

Fred Kowinski, penzista	Jaroslav PAVELKA
Rosalinda Hundsheimerová, jeho hospodyně	Jana ČIHÁKOVÁ
Walt, jeho přítel	Jiří ZELENÝ
Leonard, jeho syn	Dušan BLAŽKA
Dívka, nová hospodyně	Simona JURÁNKOVÁ
	nebo Petra ŠTOUDKOVÁ

Winston Churchill:
„Jen děti, blázni a velmi starí lidé si mohou dovolit mluvit vždy pravdu.“

Scéna: František LEŠOVSKÝ
Výroba: Magdalena DVOŘÁKOVÁ, Karel ČERNÝ, Jaroslav PRUDIL
Světla: Alois ZEMAN
Zvuk: Pavel ŠKRANC a Jiří SPURNÝ
Hudba: Karel CÖN
Inspice: Jaroslava PAVELKOVÁ a Vlasta PRUDILOVÁ
Text sleduje: Marie PEŠLOVÁ
Kostýmy: kolektiv DS

Winston Churchill :
„Věřím pouze těm statistikám, které jsem sám zfalšoval.“

Pavlasová, Blažka, Pešlová, Dvořáková, Pavelková, Lešovský, Prudilová, Černý, Juránková, Štoudková, Škranc, Prudil, Heger Kučera, Čiháková, Pavelka, Zelený

**Poslední aristokratka,
aneb Jak je důležité mít rodokmen**

SCÉNIKÉ ČTENÍ na námět knihy Evžena Bočka POSLEDNÍ ARISTOKRATKA

REŽIE
Kryštof Pavlasová

OPERA
Vlasta Bednář, Kryštof Pavlasová

OSTATNÍ OBSAZENÍ:

Marie	Janča Juránková
maršál	Marcela Švecová
otec	Ondřej Blažka
Ondřej	Adéla Drábková
pán Tichá	Alita Pavlasová
Janek	Luďek Škranc
pán Křeh	Pepa Škranc
Milada	Magda Dvořáková

OSTATNÍ OBSAZENÍ:
Benda, Loun, Max, Alík, náčelník, paní, polovina, Zuzka, Vlasta Bednář, Alita, Karolína, náčelník, polovina, Tachl

NOVÝ SCÉNY A KOSTYMY
Magda Dvořáková

SCÉNA
Ondřej Blažka, Kája Černý, Luďek Škranc, Pepa Škranc, Jan Škrancová, Alita Zeman, Adam Reinberk

PREMIÉRA
Lidový dům Moravská Chrástová
24. ledna 2015 v 19.30 hod

Divadelní soubor Eduarda Vojana BRNĚNEC

Vstupné 80 Kč, předprodej od 12. 1. 2015 v divoké Moravské Chrástové

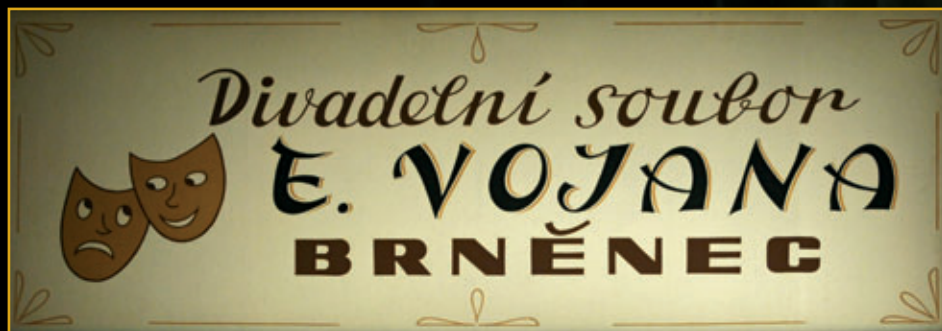
POSLEDNÍ ARISTOKRATKA

Pavlasová K., Reinberk, Škrancová, Zeman, Černý, Švecová, Škranc P., Blažka, Pavlasová M.,
Drábková, Juránková, Škranc L., Duřková, Bednář, Dvořáková

V roce 1983 pan Holec věnoval
našemu divadelnímu kolektivu bustu
E. Vojana, kterou získal za svůj herecký výkon.
Od té doby nese náš divadelní soubor název
Divadelní soubor E. Vojana.
Na pana Jozefa Holce všichni rádi vzpomínáme.

Publikace byla vydána
s podporou Pardubického kraje

ochotnici.brnenec.cz
obec.brnenec.cz